

З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ, УКРАЇНО!

Happy **UKRAINIAN INDEPENDENCE Day!**

*Slava Ukraini!
Conservatives stand with Ukraine!*

JAMES BEZAN MP
SELKIRK-INTERLAKE-EASTMAN
JAMESBEZAN.COM

3 ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

Дорогі Подруги і Друзі!
Провід Організації Українських Націоналістів сердечно вітає вас із 34-ою річницею прийняття Акта проголошення незалежності України!
24 серпня 1991 року стало днем здійснення віковичної мрії української нації про свою самостійну і соборну Державу. «Продовжуючи тисячолітню традицію державотворення в Україні, виходячи з права на самовизначення, Верховна Рада урочисто проголошує незалежність України. Територія України є неподільною і недоторканною», – закарбовано у цьому доленосному документі.
І тому сьогодні, в умовах повномасштабної війни з московією, в умовах складних переговорів щодо ймовірного призупинення цієї війни, Організація Українських Націоналістів і весь український народ наголошують і повторюють ці основоположні слова: «Територія України є неподільною і недоторканною!»
За неподільність і соборність Української Держави, від звияжної давнини до героїчного сьогодення, заплачено найвищу ціну: життя сотень тисяч кращих синів і дочок України. Їхній подвиг, складений на вівтар боротьби за свободу, дає українській нації найвищий мандат на захист, оборону і утвердження власної держави. І саме українська нація та її збройний аванґард – сили оборони України є головним ґарантом незалежності і соборності Української Держави.
У цей святковий день схиляємо коліна в пам'ять про поляглих Героїв і молимо Господа Бога за усіх, хто боронить рідну землю, бо хто борець – той здобуває світ і веде до Перемоги нашу нескорену Націю!
Слава Україні! Героям Слава!
Олег Медуниця, голова Організації Українських Націоналістів

3 ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

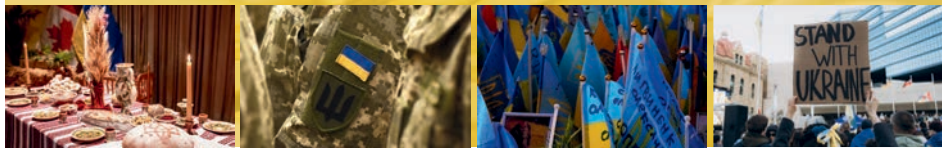
This August 24, we honour the strength, sacrifice, and unity of the Ukrainian people.

To the defenders risking their lives, the donors offering unwavering support, the community members standing together, and the tireless volunteers — we thank you.

Слава Україні!

www.ucc.ca
Ukrainian Canadian Congress

Ліґа Українців Канади відділ Торонто
Ліґа Українок Канади відділ Торонто,

Вітаємо
українську громаду в Канаді, Україні та в усьому світі
із Днем відновлення Незалежності України!

У 34-ту річницю Незалежності
вшановуємо і підтримуємо наших Героїв та Героїнь, які боролися та продовжують жертвну боротьбу за Україну.

Бажаємо рідній Україні та Українцям перемоги, злагоди і процвітання!
Слава Україні! Героям Слава!

<https://www.lucorg.com/> e-mail: luc@lucorg.com
<https://www.facebook.com/LeagueofUkrainianCanadians>
Tel: (416) 516-8223

<http://www.lucw.ca> e-mail: lucw.toronto@gmail.com
<https://www.facebook.com/LeagueOfUkrainianCanadianWomen/>
Tel: (416) 516-8223

АЛЯСКА: НЕ ДОМОВИЛИСЯ ПРО ПРИПИНЕННЯ ВОГНЮ

Єдиний наразі реальний підсумок – зустрінуться ще раз, будуть продовжувати перемовини. “Добрі шанси є” – Трамп. Дива не сталося. Врешті, його не сподівалися. Після розмови понад 3 години вийшли до публіки, з журналістами не говорили. Не було про що чи вирішили, що зарано поки виносити на загал?

Першим виступив московський пігмей. Лицемірно про «трагедію українського народу» та «обчїє корні»: “Ми бачимо прагнення адміністрації та особисто президента Трампа сприяти вирішенню українського конфлікту, і його прагнення дістатися до суті питання, зрозуміти цю історію є безцінним. Як я вже казав, ситуація в Україні пов’язана з фундаментальними загрозами нашої безпеці. Більше того, ми завжди вважали українську націю, і я неодноразово це казав, братньою нацією. Як би дивно це не звучало в цих умовах. У нас спільне коріння, і все, що відбувається, є для нас трагедією та жахливою раною. Тому країна щиро зацікавлена в тому, щоб покласти цьому край”. Далі цікаво, бо дещо більше між рядками, ніж чергова протокольна тріскотня: “Водночас ми переконані, що для того, щоб врегулювання було міцним і довгостроковим, нам потрібно усунути всі першопричини, цього конфлікту, і ми неодноразово це говорили, врахувати всі законні занепокоєння росії та відновити справедливий балянс безпеки в Європі та у світі загалом, і погоджуємося з президентом Трампом, як він сказав сьогодні, що, звичайно, безпека України також має бути забезпечена. Звичайно, ми готові над цим пра-

цювати. Я хотів би сподіватися, що угода, якої ми досягли разом, допоможе нам наблизитися до цієї мети та прокладе шлях до миру в Україні. Ми очікуємо, що Київ та європейські столиці сприймуть це конструктивно і не будуть псувати ситуацію”. В перекладі з путінської можна розуміти: контури угоди про мир, попри її відсутність, сьогодні таки було окреслено. Але одну з російських умов, відмову Києва від членства в НАТО, має бути формалізовано. Невипадково Трамп, коли виступав зі своїм зверненням-відповіддю, наголосив, що буде телефонувати лідерам НАТО. Аби в Брюсселі перестали, нарешті, бавитися в нічого не варті заохочення для України “колись бути в альянсі”. Нарешті, непрямо, але путін підтвердив, що на війну Україну прирекло також керування Байдена: “У 2022 році, під час останнього контакту з попередньою адміністрацією, я намагався переконати свого попереднього американського колегу, що не слід доводити ситуацію до точки незворотності, коли справа дійде до воєнних дій, і прийняти це прямо тоді, це велика помилка”. Ще більша була в 2021-му в Женеви, коли стрілися двоє за зачиненими дверима. Про що говорили-погодили, українцям стало зрозуміло надто добре упродовж останніх трьох років. А європартнери з НАТО “дієво”, як відомо, нам допомагали... Потім взяв слово Трамп: ” На мою думку, у нас була дуже продуктивна зустріч. Було багато, багато пунктів, щодо яких ми погодилися, більшість із них, я б сказав, кілька важливих, щодо яких ми ще не зовсім дійшли, але ми досягли певного прогресу. Тож нема угоди, поки не буде угоди.

Я зателефоную до НАТО трохи згодом, я зателефоную різним людям, яких вважаю доречними, і, звичайно, я зателефоную президенту Зеленському та розповім йому про сьогоднішню зустріч. Зрештою, це залежить від них. Їм доведеться погодитися з тим, що сказали Марко, Стів та деякі чудові люди з адміністрації Трампа, хто приїхав сюди, Скотт і Джон Реткліфф”. Наступний абзац, передчуваю, втішить фанатів “Трампозради”: “Сьогодні ми справді досягли значного прогресу. У мене завжди були фантатичні стосунки з президентом путіним. У нас було багато, багато складних зустрічей, хороших зустрічей. Нам заважала містифікація “росія, росія, росія”. Це трохи ускладнювало справу, але він це розумів... Він знав, що це містифікація, і я знав, що це містифікація, але те, що було зроблено, було дуже злочинним, але це ускладнило нам роботу як країні, з точки зору бізнесу та всіх речей, з якими хотілося б мати справу, але у нас буде хороший шанс, коли це закінчиться”. Мені теж, як і вам, захотілося вгадати чимось важким по екрану після слів про бізнес. Але в перекладі з трампівської, щоби візаві було зрозуміло: хочеш позбутися санкцій для рф, доведеться зробити так, що “все закінчиться” з війною. І навряд чи хтось притомний, крім фахових патріотів, звичайно, міг сподіватися: господар зараз почне зневажливо цідити в мікрофон погрози для свого карликового гостя. Протокол, пані та панове – зобов’язує до чемності й навіть награної приязності до покидьків та людоджерів. У одній миршавій особі. Далі: “Тож, якщо коротко, я почну

робити кілька телефонних дзвінків і розповім їм, що сталося. Але у нас була надзвичайно продуктивна зустріч, і багато пунктів було узгоджено. Залишилося зовсім небагато. Деякі не такі вже й важливі. Один, мабуть, найважливіший, але у нас є дуже гарні шанси його досягти. Ми не досягли, але у нас є дуже гарні шанси його досягти. Але ж у нас були хороші зустрічі протягом багатьох років, чи не так? Хороші, продуктивні зустрічі протягом багатьох років, і ми сподіваємося, що вони будуть у майбутньому. Давайте проведемо найпродуктивнішу з них прямо зараз. Ми збираємося зупинити, дійсно, 5, 6, 7 тисяч, 1000 вбивств людей на тиждень, і президент путін хоче це бачити так само, як і я. Тож... ми поговоримо з вами дуже скоро, і, ймовірно, побачимося знову дуже скоро”. путін: “Наступного разу в москві”. Трамп: “О, це цікаво. Не знаю. Я трохи подумаю над цим питанням, але можу уявити, що це можливо”. Перша зустріч відбулася. Будуть наступні, і можливість миру не лише уявною. Про щось вони нині таки домовилися, обидва це сказали. В Україні, звичайно, вже гримить ораторія проклинальників Трампові, сподівано. Але знаєте, як закінчити війну без перемовин з гебістом і тими силами, які є в Україні сьогодні – поділіться. Реалістичні рецепти, бажано. Заодно підкажіть, хто крім американського президента, захотів би взагалі з тим лайном говорити. Й терпіти поруч себе упродовж кількох годин. Роблячи це також і задля зупинки війни в країні, далекій від його власної. Людмила Пустельник, «Хвиля Десни»

«НАЙОГИДНІШИЙ ЕПІЗОД В ІСТОРІЇ ДИПЛОМАТІЇ»

Борис Джонсон описав саміт на Алясці як один із найнеприємніших моментів у сучасній дипломатії. Колишній прем'єр-міністр Великобританії висловив різку критику в колонці для "The Daily Mail" від 16 серпня, зазначивши, що зустріч між президентом США Дональдом Трампом і владіміром путіним, якого він назвав нелегітимним лідером країни-агресора, пройшла в огидній атмосфері. На думку Джонсона, сам факт привітання путіна на американській землі, організація для нього червоної доріжки та запрошення до президентського лімузину виглядали як приниження міжнародних демократичних принципів. Він також назвав шокуючим надання російському керівнику майданчика для поширення брехливих заяв щодо причин війни проти України. Джонсон охарактеризував цю зустріч як "найнудотніший епізод" в історії дипломатії і припустив, що путін навмисно намагався одночасно підлестити Трампа і принизити його. У своїй

статті Джонсон підкреслив, що лідер росії — це диктатор і військовий злочинець, якого він по-

рівняв із Гітлером через постійну агресивну риторичу, брехливість і вдавання. У той же час, незважаючи на критику, британський політик визнав мужність Трампа у вирішенні зустрітися з путіним. За словами Джонсона, президент США пішов на ризик заради можливості досягти майбутніх угод із росією. Однак результат саміту ясно показує амбіції путіна: контроль над Україною та перетворення її на "васальну державу москви". Джонсон також відзначив реакцію преси на підсумок зустрічі, наголосивши, що багато заголовків говорять про те, що вигода від переговорів дісталася тільки путіну, тоді як Трамп залишився ні з чим. Це, на думку колишнього прем'єра, може підштовхнути голову Білого дому до посилення тиску на російського лідера з метою зміни ситуації. Фото: «Високий замок» Людмила Троценко, «Кореспондент»

ЧЕРВОНУ ДОРІЖКУ ПУЙЛУ РОЗСТЕЛЯЛИ ВОЯКИ США. ЯК ЦЕ?

Американських вояків у формі не слід було використовувати для розстелення червоної доріжки для одного з наших

головних супротивників. Крапка. Жахливе рішення, і той, хто його прийняв має понести наслідки, — дочка Кита

Келмоґа Меґан Моббс. В іншому пості вона написала, що вона — дочка американського генерала і

вони не стають на коліна перед тиранами. «33 канал»

ЗЕЛЕНСЬКИЙ У ВАШИНГТОНІ

Європа підтримує Україну, Трамп наполягає на «обміні» територіями

17 серпня 2025 року Президент України Володимир Зеленський прибув до Вашингтону для участі в переговорах із Президентом США Дональдом Трампом, супроводжуваний сімома європейськими лідерами. Візит відбувається на тлі чіткої підтримки України з боку Європейського Союзу, заяв Трампа про неприпустимість повернення Криму та вступу України до НАТО, а також його наполягання на можливому "обміні" територіями як частини мирної угоди. Ця подія є продовженням дипломатичних зусиль після саміту на Алясці, де Трамп зустрічався з президентом рф владіміром путіним, але не досягнув прогресу в питанні припинення вогню.

Володимир Зеленський, коментуючи підготовку до переговорів, наголосив на чіткій позиції України та її партнерів: "Вдячний усім учасникам Коаліції охочих. Чітка підтримка незалежності та суверенітету України. Усі погоджуються, що кордони держав не мають змінюватись силою. Усі підтримують, що ключові питання мають вирішуватись з участю України у тристоронньому форматі: Україна, США, російський керівник". Про це він заявив у своєму "Telegram"-каналі після зустрічі в Брюсселі 17 серпня, де його приймала президентка Єврокомісії Урсула фон дер Ляєн.

Зеленський підкреслив важливість гарантій безпеки для України, які, за його словами, мають бути "дійсно дуже практичними й давати захист на землі, у небі та на морі, а також розроблятись з участю Європи". Він назвав історичним рішення США взяти участь у цих гарантіях, про що йшлося під час онлайн-зустрічі європейських лідерів із Трампом 13 серпня. За словами Зеленського, Трамп підтримав ідею надання Україні гарантій безпеки, але не у форматі НАТО, а як частину ширшої угоди з участю Європи.

Водночас Дональд Трамп заявив європейським лідерам, що США готові надати Україні гарантії безпеки за певних умов, але чітко зазначив, що ці зусилля не будуть частиною НАТО. Він також висловив думку, що Україна має бути готова до територіальних поступок росії. У перепості на "Truth Social" Трамп написав: "Україна повинна бути готова втратити частину території на користь росії, інакше чим довше триватиме війна, тим більше землі вона втрачатиме!!".

Крім того, на своїй сторінці у "Truth Social" він заявив: "Президент України Зеленський може закінчити війну з росією майже миттєво, якщо захоче, або він може продовжувати воювати. Пам'ятайте, як усе почалося. Ніякого повернення Криму, який Обама віддав (12 років тому, без жодного пострілу!), і НІЯКОГО ВСТУПУ УКРАЇНИ ДО НАТО. Деякі речі ніколи не змінюються!!!" Ця заява викликала занепокоєння в Україні та Європі, адже вона суперечить позиції Києва про неприпустимість поступок щодо територіальної цілісності та юридичне невизнання анексії Криму росією.

Зеленський, коментуючи свій приїзд до Вашингтону у "Telegram", підкреслив: "Уже прибув у Вашингтон. Завтра зустріч із Президентом Трампом. Завтра ж говоритимемо з європейськими лідерами. Вдячний Президенту США за запрошення. Ми всі однаково хочемо швидко та надійно закінчити цю війну. І мир має бути тривалим. Не так, як це було роки тому, коли Україну змусили віддати Крим і частину нашого Сходу – частину Донбасу, а путін використав це просто як пляцдарм для нового нападу. Чи коли Україні дали начебто «безпекові гарантії» у

1994 році, але це не спрацювало. Звісно, не варто було віддавати Крим тоді так само, як після 2022 року українці не віддали Київ, Одесу, Харків. Українці борються за свою землю, за свою незалежність. Зараз у наших воїнів є успіхи на Донеччині та Сумщині. Впевнений, захистимо Україну, діємо гарантуємо безпеку, і наш народ завжди буде вдячний Президенту Трампу, усім в Америці, кожному партнеру, за підтримку та неоціненну допомогу. росія повинна закінчити цю війну, яку сама ж і почала. І я сподіваюсь, що наша спільна сила з Америкою, із нашими європейськими друзями примусить росію до справжнього миру. Дякую!""

Європейські лідери, зокрема президент Європейської Ради Антоніо Кошта, чітко висловили підтримку Україні. Кошта зазначив, що Трамп під час переговорів 13 серпня наголосив на трьох цілях: припинення вогню, виключна участь України в переговорах щодо її майбутнього та готовність США разом із Європою забезпечити гарантії безпеки для України після досягнення миру. Кошта підкреслив: "Якщо не буде угоди про припинення вогню, ЄС та США мають посилити тиск на росію. Суверенне право України визначати свої умови для миру має бути дотримане, а Європа готова зробити внесок до гарантій безпеки".

Посол ЄС в Україні Катаріна Матернова додала: "Європа не терпітиме 'миру', який є лише іншою назвою капітуляції. Україна може повністю покладатися на своїх європейських партнерів". Вона підкреслила, що візит Зеленського до Брюсселя та супровід європейських лідерів до Вашингтону є "найкращим доказом однозначної підтримки ЄС". Матернова також різко розкритикувала "мирну пропозицію" путіна, назвавши її "диктатом агресора", який вимагає від України віддати східні території, що є неприйнятним для ЄС.

Президент Франції Еммануель Макрон, який брав участь у перемовинах 13 серпня, заявив, що територіальні питання "не будуть предметом переговорів ні з ким, окрім президента України Володимира Зеленського". Він також наголосив на необхідності нової дипломатичної фази, де ключову роль відіграватимуть "сили заспокоєння" — не бойові підрозділи, а контингенти, які гарантуватимуть безпеку. Макрон підкреслив, що слабкість у переговорах із москвою може призвести до нових конфліктів у майбутньому, і закликав до жорсткої позиції щодо росії.

Виконавчий директор Інституту трансформації Північної Євразії Володимир Горбач вважає, що переговори у Вашингтоні стануть "критичним моментом" не лише для України, а й для Європи та євроатлантичної спільноти. "Єдності давно немає. Є торговельні війни й ідеологічні нападки. Об'єднує поки лише спільна загроза від рф і КНР", — зазначає Горбач. Він підкреслює, що Європа стоїть перед вибором: підкоритися пляну Трампа, який, на його думку, просуває ідею путіна про "обмін суб'єктності на ілюзію американського захисту", чи наважитися на "стратегічну автономію", яку відстоює Макрон.

Горбач також критично оцінює пропоновані "гарантії безпеки": "Формула миру, яку нам просувають Трамп із путіним, — це 'припинення вогню в обмін на ілюзію безпеки'. Такі 'гарантії' не забезпечать реальної безпеки, а лише 'заспокоюватимуть' від думок про

РОСІЙСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ ЗАСЕЛИЛИ НА СТАДІОН, А В ЛІТАКУ ГОДУВАЛИ КОТЛЕТАМИ ПО-КИЇВСЬКИ

Представників російських медіа, які приїхали на Аляску висвітлювати зустріч президента США Дональда Трампа і голови рф владіміра путіна, поселили не в готелі, а на арені спортивного комплексу «Alaska Airlines Center», яку переобладнали під пункт тимчасового проживання.

Про це пише Інститут масової інформації з посиланням на російські пропагандистські медіа.

Як пише «Комсомольская правда», інтерес до зустрічі виявився настільки великим, що вільних місць для розміщення майже не залишилося. Єдиний доступний готел міг прийняти лише кількох людей, тоді як делегація російських ресурсів складається із близько 50 осіб.

Спортивний комплекс розташований на околиці міста. «Тут пішки з місцевих ходять лише гуси, ще кілька людей на пробіжці, й поліціянти на посту. Решта, хто йде пішки, — це наші колеги-журналісти з росії, усі інші їздять тільки машинами», — зазначають самі пропагандисти.

Як видно на фото, спальні місця не мають дверей, чорні ширми відгороджують двомісні «бокси» з вузькими розкладачками зеленого кольору, без матраців і з невеликими подушками.

Представники медіа кажуть, що загалом задоволені й, «попри скромні умови, у приміщенні є душові, якими можна користуватися», «також доступні роздягальні», а «біля входу до душових викладені рушники та туалетний папір».

Представник ресурсу «Аргументы и факты» зазначив, що під час пандемії цей стадіон уже переобладнували під ковідний шпиталь. Він також додав, що на вході розміщено табличку з російським триколюром, а всі написи на вказівниках продубльовано російською мовою.

«Високий замок»

ДЕЛЕГАЦІЯ ПУТІНА БУЛА ЗМУШЕНА БРАТИ НА АЛЯСКУ ВАЛІЗИ З ГОТІВКОЮ

На зустріч російського диктатора владіміра путіна з президентом США Дональдом Трампом представникам рф довелося брати з собою валізи з готівкою, щоб оплатити заправку своїх літаків.

Про це державний секретар США Марко Рубіо розповів в інтерв'ю «NBC News».

За його словами, через раніше введені санкції росіяни не можуть скористатися американською банківською системою. Тому росіянам довелося брати з собою валізи з готівкою для розрахунку за паливо.

Як пише «NBC News», вартість заправки одного літака могла скласти близько 85 тисяч доларів. Для перевезення делегації путіна росіяни, як правило, використовують не менше трьох літаків. Рубіо зазначив, що дана ситуація продемонструвала, що санкції не здатні змінити хід війни. Це не означає, що обмеження неефективні, але демонструє, що вони не вплинули на результат конфлікту.

Олександр Пономаренко, «Українські новини»

«МАКСИМАЛЬНЕ НАХАБСТВО»

російські пропагандисти опублікували відео, на якому ворожа техніка їде на штурм з прапорами країни-агресора рф та США. Про це повідомили керівник Офісу Президента України Андрій Єрмак та журналіст Андрій Цаплієнко.

"А це як розуміти? Російські пропагандисти демонструють відео, на якому російська техніка їде на штурм з прапорами росії та США. Фактично росіяни використовують у власній терористичній, загарбницькій війні із вбивствами цивільних людей символіку Сполучених Штатів. Максимальне нахабство", — написав Єрмак.

Своєю чергою Цаплієнко повідомив, що росіяни начепили американський прапор на свою бронетехніку поруч з триколюром, "роз'їджаючи по окупованій українській землі в Запорізькій області".

"Це все, що потрібно знати про результат переговорів на Алясці", — підсумував журналіст.

Олена Новікова, «Українські новини»

СТУДЕНТ, ЯКИЙ НАВЧАЄТЬСЯ У 5 УНІВЕРСИТЕТАХ

Національний Реєстр Рекордів України відкрив нову номінацію «Наймолодший українець, який навчається одночасно в п'яти університетах». І одразу ж оголосив переможця. Ним став 19-річний Артур Коваленко із селища Людмилівка, що на Миколаївщині. Хлопчина розповів «Коротко про», яким чином встигає вчитися одразу у п'яти вищих навчальних закладах, ким себе бачить у майбутньому, а також чи встигає поміж навчання відвідувати нічні клуби.

Студент, волонтер, письменник

З 2022 по 2024 рік Артур Коваленко був студентом Київського університету ім. Тараса Шевченка (спеціальність «Політологія»). Навчатися хлопцеві так сподобалося, що він вирішив продовжити здобувати вищу освіту й надалі і одразу у 5 університетах:

- Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана. Спеціальність «Політологія». Денна форма навчання (лютий 2024 року і по теперішній час).
- Київський університет права НАН України. Спеціальність «Право». Заочна форма навчання.
- Державний університет «Київський авіаційний інститут». Спеціальність «Правоохоронна діяльність». Заочна форма навчання.
- Харківський національний університет ім. В. Каразіна. Спеціальність «Історія та археологія». Заочна форма навчання.
- Національний університет кораблебудування ім. адмірала Макарова. Спеціальність «Національна безпека». Заочна форма навчання.

Таку жагу Коваленка до навчання помітили у Національному Реєстрі Рекордів України. І нещодавно Артурові вручили відзнаку «Наймолодший українець, який навчається одночасно в п'яти університетах».

А тепер — відверто. Пригадаймо власні студентські роки в університеті. Той, хто вчився на стаціонарі, навіть через десятиліття після закінчення навчання добре пам'ятає дні і ночі за книгами та конспектами. Навчання заочно також вимагає підготовки до сесій, які 2-3 рази в рік. А ще додайте сюди написання різноманітних проєктів з кожної спеціальності, контрольні, курсові... Чи реально встигнути якісно навча-

тися у 5 університетах одразу?

— Насправді вчитися складно, але реально, — розповідає «Коротко про» наймолодший українець, який навчається одночасно в п'яти університетах Артур Коваленко. — Навчання вимагає певних зусиль, ресурсів, часу. Я вчуся по кілька годин щодня, без вихідних. Вважаю, що важливо правильно організовувати свій день. Тобто має бути режим: ось цей час відводжу на навчання, опісля стільки-то годин маю на відпочинок, ще певна кількість часу — на прогулянки з друзями, родиною.

— В добі всього 24 години, але все ж ти знаходиш час, щоб не лише вчитися, а й з друзями зустрічатися? — дивуємося.

— Звісно! — сміється молодий чоловік. — І з друзями бачуся, і з родиною на природу виїжджаю, і встигаю почитати цікаві книги. Ще маю гобі: колекціоную монети, особливо захоплююся патріотичною серією, назбирав їх кілька десятків. І до всього цього я не тільки навчаюся. Займаюся громадською діяльністю, є волонтером, письменником. Так, маю в доробку книгу «Від роду до народу й нації» — про історію мого рідного краю, Миколаївщини.

«Хочу знати ключові сфери розвитку держави»

Аж голова запаморочилася від зайнятості цього юнака! Артур Коваленко з усмішкою пояснює, що усе можна встигнути тоді, коли є мотивація. Щоправда, уточняє: нічні клуби чи якісь галасливі вечірки ігнорує.

— Вважаю, що розваги нікуди не дінуться з мого життя, а ось у молоді роки треба вчитися, закладати фундамент на майбутнє, здобувати знання, які пізніше стануть корисними, — каже юнак.

І з цією думкою кореспондентка «Коротко про», яка вдвічі старша за нашого героя, категорично не згодна. Саме розваги швидко зникли з життя, залишилися лише навчання та робота. Але такий досвід юний

Коваленко здобуде уже з роками.

Повернімося до Артурового рекорду. Звісно, досягнення юнака активно обговорюють і в медіа, і в соцмережах. І дехто заявляє, що «це профанація освіти, антирекорд» і «цей рекорд — визнання державою факту деградації освіти в Україні».

— Артуре, твій рекорд набив неабиякого галасу. Наприклад, в соцмережах дописувачі вже охрестили твоє досягнення вироком для системи освіти, мовляв, де ж це бачено — вчитися у 5 вишах одночасно, — уточняємо.

— Є багато таких диванних експертів, але ці люди не знають мене, не знають, як я навчаюся, чому здобуваю освіту, — відповідає Артур Коваленко. — Почнімо зі школи. Я добре навчався, закінчив її із золотою медаллю, мав високі бали з НМТ, в тому числі і 200 балів з історії України. Узагалі про який вирок для системи освіти йдеться? Я старанно вчуся, багато часу приділяю предметам, намагаюся поглинути якомога більше інформації. А все тому, що прагну дізнатися і зрозуміти ключові сфери розвитку держави. Ось спеціальність «Право»: дізнаюся, як формуються закони, законотворчі процеси. Спеціальність «Правоохоронна діяльність» суміжна із «Правом». «Національна безпека» — це внутрішня безпека держави. «Історія» узагалі базовий предмет, який має знати кожен свідомий громадянин України. Політологія охоплює ключові політичні поняття, процеси.

Виявляється, Артур Коваленко в майбутньому бачить себе саме у політиці. І на п'яти університетах зупинитися не збирається. Наступного року буде вступати на магістратуру за програмами «Міжнародні відносини» або «Державне управління та місцеве самоврядування». Поки що обирає ВНЗ в Києві, Львові, Одесі. Каже, процес вступу його не лякає, адже добре знає цей шлях.

Освіта завжди потребує фінансової підтримки. А якісна освіта у вищих навчальних закладах тим більше. Хто ж платить за навчання Коваленка?

— Батьки допомагають фінансово, — чесно відповідає Артур. — Узагалі вони мене дуже підтримують. При цьому не змушують навчатися, не тиснуть на мене. Все ж знання потрібні саме мені.

Тому у пріоритеті хлопця поки що тільки навчання, саморозвиток, громадська робота.

**Ольга Кухарук,
«Коротко про»**

«MUSIC NIAGARA FESTIVAL 2025» І УКРАЇНСЬКА МУЗИКА

Цього року це вже 27-ий музичний фестиваль в містечку «Niagara-on-the-Lake».

Засновником і директором фестивалю є відомий канадський скрипаль, народжений в Литві, Атіс Банкас, соліст і професор музики. Мав візію і перетворив її в успішну

дійсність.

Фестиваль має у своїх щорічних літніх програмах коло 20 концертів різного жанру. Одним з них 27-го липня цього року був концерт «Glory to Ukraine celebrating Ukrainian composers and 340 years of Bach». Перший концерт «Glory to Ukraine» відбувся в 2022 році, зразу після початку війни. Атіс Банкас відчув потребу підтримати правду і справедливість невинної жертви москви.

Концерт відбувся в старій акустичній англійській церкві св. Марка.

В програмі концерту були слова: «Glory to Ukraine is a tribute honoring the strength and resilience of Ukraine and brilliance of Ukrainian musicians and composers».

В передконцертній програмі, в прицерковній залі, була о год. 5-й легка «українська перекуска» і оглядини великих англійських афішів наших оборонців України, які поміняли свої професійні кар'єри на охорону демократії та правди в окопах. Виставку приготував д-р Андрій Шматуха. О шостій годині д-р Шматуха виголосив доповідь про наших воїнів, скеровану на англійських слухачів. Знаменита коротка доповідь яскраво насвітлила сьогоденну дійсність в Україні та боротьбу за незалежність, яку хоче знищити північний ворог. Це був крик у світ у боротьбі за звільнення полонених.

Концерт офіційно відкрив Атіс Банкас. Зіркою вечора була скрипалька Соломія Івахів, солістка кожної точки програми. Соломія Івахів зі Львова, а тепер голова струнного відділу і проф. скрипки та віолі в Університеті Коннектикат. Її життєвою місією є поширення української музики в світі.

Її супроводила камерна група: Роман Никорович — скрипка, молодий Сора Сато-Маунд скрипаль, який переживав кожну нотку творів!, Любомир Ключинський — віола, Добронча Зубек — чельо та Трой Міллікер — бас.

Концерт почався твором Юрія Шевченка «Ми Є», для скрипки і струнних інструментів. Юрій Шевченко був активним учасником Революції Гідності і тоді там написав цей твір — парафразу на мелодію Гімну України Врбицького для скрипки і струнної оркестри.

Твір Ганни Гаврилець «Ex Libris» в 4-ох частинах був для сольо скрипки.

«Концерт Баха для двох скрипок в д-мінор» в 3-ох частинах у супроводі камерної групи викликав бурю оплесків. Зі Соломією в дуеті виступив сам Атіс Банкас, якого присутні щедро оплескували.

По перерві ми чули «Ноктюрн для сольо скрипки» Богдани Фроляк в супроводі камерної групи. Богдана Фроляк молодша сестра Ганни Фроляк-Гаврилець.

«Концерт для скрипки і струнних інструментів в д-мінор» Ф. Мендельсона та чудова «Карпатська Рапсодія» М. Скорика завершили цей надзвичайний вечір.

Захоплені слухачі стоячими оплесками довго дякували виконавцям за щире виконання творів, за знайомство з українською музикою, рівноцінною партнеркою світової.

Поміж спонсорами передконцертної програми і концерту були Павло та Ірена Чумаки, Фондація Темертея й інші.

Оксана Бризгун-Соколик

ЗАГИБЕЛЬ ІМПЕРІЇ

В Україні майбутні стосунки нашої країни з росією полюбують розглядати крізь призму її можливого розкладу. Скільки разів ми чули про те, що справжня безпека України може бути гарантована тільки розпадом російської федерації, скільки експертів пояснювали нам, що війна проти України і призведе росію до цього розпаду, що послаблення державності внаслідок цієї війни може посилити бажання відокремитися в населення національних республік, а може й у російських регіонів. І від російської імперії нічого не залишиться.

Між тим ніяких об'єктивних ознак такого розвитку подій не спостерігається. За останні десятиріччя процес русифікації народів росії тільки посилювався й набув таких обертів, яких не спостерігалось навіть за радянських часів. Регіональний сепаратизм також залишився десь у далекому минулому — та й у 1990-ті роки він був радше аргументом у контролі над фінансовими потоками, ніж реальним бажанням і, головне, можливістю створити якусь «Уральську республіку». Ніде правди діти, національні рухи народів російської федерації отримали тоді реальний стимул на тлі процесу відокремлення союзних республік, однак без їхньої підтримки, без сусідства з ними в рамках єдиної держави ці рухи були приречені на поразку — тим більше після кривавого упокорення Ічкерії. І якщо дивитися об'єктивно, російська федерація — не імперія, а уламок імперії. Однак це не уламок, що страждає від фантомного болю за втраченими землями та народами. Це уламок, який сприймає ці землі і народи як легітимну зону власного впливу і навіть як потенційні власні території.

Україна та більшість інших колишніх радянських республік залишали радянський союз, щоб про нього забути. росія залишала його, щоб відновити, тільки вже з іншою владою і з новими інструментами впливу, насамперед економічними. Звідси і конструкція Співдружності незалежних держав, й інші російські інтеграційні проекти, і постійне втручання у внутрішні справи сусідів, і підтримка сепаратизму в будь-якій його формі. Отже, те, що ми сприймали у 1990-х як остаточний розклад імперії, був радше періодом її напіврозкладу. А остаточний розклад почався саме тоді, коли в кремлі урвався терпець і замість впливу на вибори, економічного шантажу і підкупу еліт путін вдався до справжньої війни — з ракетами, танками і сотнями тисяч смертей. Якщо війну проти Грузії або навіть анексію

Криму ще можна було із заплученими очима сприймати як «ексцес», то велика війна проти України не залишила елітам колишніх радянських республік жодних сумнівів у тому, як путін ставиться до їхньої державності. Це населення ще може мати сумніви — на те воно й пострадянське населення. А в якогось Алієва чи Токаєва жодних ілюзій більше бути не може.

Тому практично з перших днів після провалу путінського бліцкригу почався гарячковий пошук нових спонсорів безпеки всіма, хто їх ще не має. Тому президент Азербайджану та прем'єр Вірменії погоджуються із тим, щоб найважливіший регіональний транспортний коридор контролювали Сполучені Штати, а не росія. Тому президент Казахстану святкує свій ювілей у товаристві голови КНР. Тому навіть Лукашенко, залежний від путіна, здавалося б, в усьому, справжня маріонетка на чужих багнетах, називає себе «трампістом» — якби у нього тільки була б найменша можливість, він би, поза сумнівом, втік.

Насправді це і є справжній процес розпаду імперії — напевне, не такий помітний у порівнянні з картиною розкладу самої російської федерації, але значно реальніший. Процес напіврозпаду може призвести або до відновлення імперської державності, хай і на короткий час, або до остаточного краху. Те, що ми зараз спостерігаємо, і є процес остаточного краху, запущений зарозумілістю й догматизмом путіна та інших чекістів — адже якби не велика війна, процес напіврозпаду міг би тривати довго, дуже довго.

путіну, про що б він там не домовлявся надалі, не вдалося виконати найголовнішого завдання імперського відновлення — підкорення України. Натомість він перетворив, можливо, найближчу до росії колишню радянську республіку у ворога на десятиріччя, якщо не на сторіччя, й налякав усіх інших. На цьому історія російського імперського проекту завершується. Творець цього проекту, перший російський імператор п'єтр І, розвернув його обличчям до Європи. Його сучасний руйнатор повернув московську державність до Азії і хвалиться тим, що його родичі вивчають китайську — востаннє таке підлабузництво перед Сходом можна було спостерігати хіба що в часи боротьби за ординські «ярлики».

І це ще одна ілюстрація того, що гонитва за привидом втраченої імперії закономірно завершується у Пекіні.

Віталій Портников, «Час»

ВЕРВИЦЯ ДЛЯ АУКЦІОНУ ЗАРАДИ ЗБОРУ НА ЗСУ

Вервицю з малахітового каменю, якою молився під час виборів Папи Римського, кардинал Микола Бичок передав ієромонаху Макарію Дутці для аукціону на потреби 68-ї бригади.

Про це ієромонах Свято-Успенської Унівської лаври на Львівщині Макарій Дутка повідомив на своїй сторінці у «Фейсбуці».

Макарій Дутка оголосив збір на потреби 68-ї окремої сгеської бригади імені Олекси Довбуша. Для аукціону він виставив унікальну вервицю, виготовлену з малахітового каменю, яку отримав для цієї мети від кардинала Миколи Бичка, яку той відповідно отримав у подарунок із Демократичної Республіки Конго.

Ця вервиця особлива тим, що кардинал використовував її для молитви під час виборів Папи Римського.

Онлайн-аукціон тривав добу й приніс 83,000 грн. Найбільший внесок зробила Ірина Майорчак із села Вовків на Львівщині — мама Героя України Миколи Майорчака.

Фото: Макарій Дутка «Еспресо»

ВІДІЙШОВ ДО ВІЧНОСТІ ВЛАДИКА ПЕТРО СТАСЮК

13 серпня 2025 року у Вінніпегу (Канада) упокоївся у Бозі владика Петро Стасюк, єпископ-емерит Мельбурнської єпархії УГКЦ. Владика Петро відійшов до вічності на 83-му році життя, 59-му — священства і 33-му — єпископства в Домі Пресвятої родини, яким опікуються сестри служебниці.

У блаженному успінні вічний упокій подай, Господи, новопереставленому слугі Твоєму архиєреєві Петрові і вчини йому вічну пам'ять!

1 березня цього року, під час душпастирського візиту до Вінніпегу, владика Петра Стасюка відвідав Голова УГКЦ Блаженніший Святослав, а 6 серпня, у свято Преображення Господнього, — митрополит Вінніпегський Лаврентій Гуцуляк і єпископ-помічник Вінніпегської архиєпархії Андрій Рабій.

Біографічна довідка

Владика Петро Стасюк, ЧНІ, народився 16 липня 1943 року поблизу канадського містечка Роблін (провінція Манітоба, Канада) в родині фермерів — вихідців із Тернопільщини, представників першої хвилі еміграції.

Після закінчення 9-ої класи вступив до Колегії святого Володимира — Малої семінарії отців редемптористів, яку закінчив у 1960 році. Того ж року вступив на новіціят редемптористів, 28 серпня 1962 року

склав перші монаші обіти, а 28 серпня 1965 року — довічні. Богословську освіту здобув в університеті Святого Павла в Оттаві, вивчав французьку й українську мови в університетах Оттави і Тура. Ієрейські свячення одержав 2 липня 1967 року з рук архієпископа і митрополита Вінніпегського владика Максима Германика, ЧНІ.

Служив сотрудником і парохом на парафіях у Манітобі, Саскачевані та Торонті, викладав у Колегії святого Володимира, з 1981 по 1993 рік її очолював.

16 грудня 1992 року папа Іван-Павло II призначив його єпископом для українців-греко-католиків в Австралії, Новій Зеландії та Океанії. 9 березня 1993 року відбулася архиєрейська хіротонія, 2 травня — інтронізація в катедральному соборі Святих верховних апостолів Петра і Павла в Мельбурні. В Австралії заснував рух «Українська молодь — Христові», очолював Патріяршу катехитичну комісію УГКЦ (2008-2018), спричинився до створення Катехизму УГКЦ «Христос — наша Пасха». У 2009 році відзначений медаллю Ордена Австралії. 25 серпня 2018 року став головним капеляном Спільки Української Молоді.

15 січня 2020 року папа Франциск прийняв його зречення з уряду єпископа у зв'язку з досягненням 75-річного віку.

Фото: УГКЦ Департамент інформації УГКЦ

«РОЗМЕТАЙТЕ НАРЕШТІ В'ЯЗНИЦЮ НАРОДІВ І ЗВІЛЬНІТЬ УКРАЇНУ»

Кілька століть бездержавного життя України призвели до того, що величезна кількість наших співвітчизників були змушені мешкати закордоном, реалізовувати себе в інших державах. На Батьківщині про них дуже довго майже нічого не знали. Серед таких мистців, забутих в Україні – Віктор Цимбал – талановитий художник, автор фейлетонів, громадсько-політичний діяч.

У лютому 2020 року Українська вільна академія наук у США передала Україні картину художника Віктора Цимбала “Рік 1933”. Церемонія передачі відбулася у приміщенні Генерального консульства України в Нью-Йорку. 16 липня 2020 року у Музеї Голодомору відбулася виставка художніх творів мистця та презентація його найвідомішої картини.

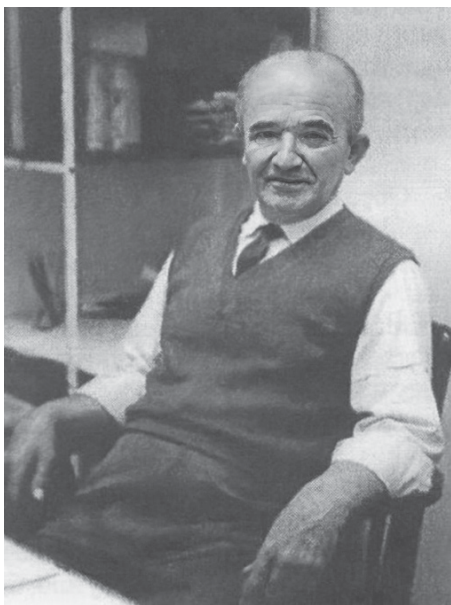
Віктор народився 16 квітня 1901 року в селі Ступичне Катеринопільському районі Черкаської області. Батьки працювали вчителями в місцевій школі. Але тата звільнили через “мазепинство” й заградували на чотири роки. Після в'язниці чоловік довго не міг знайти роботу, про учителювання вже навіть не йшлося. Зрештою, йому вдалося влаштуватися урядовцем на свічковому заводі в Києві.

Початкову освіту Віктор здобував вдома, а потім його віддали до II Київської гімназії Кирило-Методієвського Братства. У той період це була одна з перших українізованих гімназій Києва. У 1917 році Цимбал записався до Студентського куреня. Коли на початку 1918 року в Україну посунула більшовицька орда муравйовців, курінь став на оборону молоді України державності. Його бійці брали участь у сумнозвісному бою під Крутами, але Цимбала не випустив із дому батько, тому він залишився живий.

Революційні події, визвольні змагання не могли не залишити слід у формуванні світогляду Цимбала. Він відчував провину перед своїми полеглими товаришами, які склали голову, захищаючи Батьківщину. Тому юнак став до лав армії УНР і воював на території України до осені 1920 року.

Після вимушеного відступу Армії УНР за Збруч Цимбал полишив Батьківщину. Він опинився в польських таборах для інтернованих українських військових. Тяжко переживаючи поразку й умови табірної життя, все ж знаходить у собі сили займатися творчістю, навчатися в інших українських мистців, яких спіткала така ж сама доля. Його цикл малюнків “Типи інтернованих” були розміщені в газеті “Українська трибуна”. Окрім того, Віктор оздоблював таборові видання “Веселка”, “Блоха”, “Колючки”.

У 1923 році Цимбал зі своїми товаришами перебрався у Чехо-Словаччину. Там дихалося трохи легше. Оселившись у Празі, Віктор став учнем Української студії пластичного мистецтва. По завершенні студій, молодий художник отримав стипендію на поїздку до Італії. Протягом

місяця він відвідав Венецію, Неаполь і Капрі, на згадку про цю подорож мистець привіз теку малюнків, у яких були зображені не лише архітектура, море, а й люди. По поверненню Цимбал вдосконалював майстерність працюючи графіком у Празі.

Визнання до молодого художника

своїм технічним рівнем. Виконаний вручну пером під дереворізну манеру гравюри, він дивував прецизійністю виконання, такою певною і точною лінією, що перевищувала всі прилади та машинні засоби. А притім лінії м'які, еластичні, мистецькі, що віддавали усю пластику, форми та індивідуальні та психологічні особливості портретуємого”, – писав пізніше архітектор Володимир Січинський.

Отримавши винагороду, Віктор у 1928 році виїхав до Аргентини й одразу ж поринув у роботу – ілюстрував книги, створював графічні зображення. Дуже скоро слава про талановитого українця розлетілася на лише Південною Америкою, а й докотилася до США та Європи. Провідні рекламні агентства шикувалися в чергу, щоб зробити українцю замовлення. Це зі свого боку принесло мистцю матеріальну свободу, завдяки чому Віктор міг займатися улюбленою справою.

Із численних подорожей Цимбал

прийшло після того як він взяв участь у конкурсі на кращу графіку. За вимогами потрібно було зобразити чеського патріота й історика Поляцького. Цей конкурс проводився під патронатом уряду Чехо-Словаччини. Майже сто претендентів, серед яких чимало авторитетних і знаних графістів, але лише праця Цимбалу отримала найвищу оцінку. Це викликало справжній резонанс – маловідомий молодий художник обійшов чеських метрів.

“Портрет Паляцького у виконанні В. Цимбала був поза конкуренцією

привозив мальовничі пейзажі. Першорядні галерії Південної Америки вважали за честь експонувати роботи Віктора. Світова громадськість не могла обійти стороною майстра, його ім'я, а водночас Україна та її культура, яку Віктор підкреслював у своїх роботах, возвеличувалися та процвітала.

Цимбал ні на мить не забував Батьківщини, він пильно стежив за подіями, які розгорталися на теренах України. Це все знаходило відображення в його творчості – від славної минувшини до трагедій сьогодення,

спричинених комуністами. Свій біль за зморожених голодом співвітчизників 1932-1933 року, художник вилив у картину “Рік 1933”. Водночас Віктор створював карикатури на комуністів, за вказівкою яких і стався Геноцид українського народу.

Проте не лише малярним мистецтвом жив художник, він чимало уваги приділяв культурному життю української громади. За його сприянням влаштовувалися театральні вистави, урочистості, що значно пожвавило та згуртувало людей. Він ініціював виникнення школи для українських дітей емігрантів, дописував у вітчизняні часописи. Художник оформив в Аргентині велику кількість українських газет і журналів: “Плуг і Меч”, “Українське Слово”, “Перелом”, “Наш клич”, календарів “Просвіти” та ще “Історію” Миколи Аркаса, плідно співпрацював з видавництвом “Світ дитини”. Після війни він одним із перших організував Комітет допомоги скитальцям, підтримував багатьох художників у вигнанні, став організатором першого Конгресу українців Аргентини.

У 1960 році Віктор Цимбал замешкав у США. Попри те, що художник був уже не молодий, він не втратив запалу та завзятості до роботи. Як і раніше, творче життя кипіло й вирувало. Нові роботи, численні виставки.

Помер Віктор Цимбал 28 травня 1968 року в Нью-Йорку на 67 році життя від хвороби, виникнення і розвиток якої до сьогодні викликає низку запитань. Якщо врахувати, що радянські спецслужби пильно стежили за ним, можна припустити, що вони й “допомогли” йому піти з життя. Адже твори Цимбала мали настільки потужний патріотичний вплив, що нелегально розповсюджувалися навіть у тогочасному радянському Києві.

В Аргентині Віктора Цимбала вважають своїм художником і пишуться його творчим доробком. В Україні ж навіть сьогодні про цього непересічного мистця знають переважно фахівці. Нашому суспільству ще належить пройти тривалий шлях відкриття справжніх скарбів своєї національної культури.

Мар'яна Шевелєва,
Текст і фото: «Український інтерес»

ontario.ca/GoPSW
Оплачено Урядом Онтаріо

«Мені подобається
налагоджувати
справжній зв'язок
із людьми, яким я
допомагаю».

Отримайте сертифікат
особистого помічника за
5 місяців і розпочніть
працювати за затребуваною
професією.

Змініть своє життя
Змініть життя інших
**Станьте особистим
помічником**

Ontario

Ukrainian Canadian Congress Toronto Branch
Конгрес Українців Канади Відділ Торонто
WWW.UCCTORONTO.CA

Ukrainian Independence Day
-th ANNIVERSARY
-та РІЧНИЦЯ

34 День Незалежності України

SATURDAY, AUGUST 23, 2025
CENTENNIAL PARK, TORONTO

KRYIVKA IS BACK!

**OUTDOOR STAGE SHOW • MARKET PLACE • FOOD FAIR
KIDS' CENTRE • BEER GARDEN**

**OPENING / ВХІД 10:00 AM
PROGRAM / ПРОГРАМА 1:00 PM**

**Український Дім для Сеньйорів
ім. свв. Петра і Павла**

24 серпня 2025
34-тя річниця незалежності України

**У цей урочистий день
ми з гордістю підносимо наш український прапор
і передаємо найщиріші святкові вітання
усім українським родинам
розсіяним по цілому світі.**

Святкуємо Разом!

**Sts. Peter and Paul Seniors' Residence 221 Milner Avenue
Toronto ON 416.291.3900 www.sppresidence.com**

Українську громаду з Днем Незалежності вітають:
Дирекція і члени
Українського Культурного Центру Торонто

9 PLASTICS AVENUE • TORONTO • ON • M8Z 4B6 • TEL 416-531-3610 • FAX 416-516-4033

ШКОЛА УКРАЇНСЬКОЇ СПАДЩИНИ ІМ. ЮРІЯ ЛИПИ
ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ

Адреса: 110 Tenth St., Toronto ON M8V 3G1
ylupaschool.com

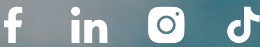
- Високопрофесійні та доброзичливі педагоги, сучасні навчальні програми та перевірені методики. Гуртки за інтересами.
- Учні старших класів (9,10,11) отримують кредити (HIGH SCHOOL CREDITS) для вступу до коледжів та університетів.
- Розмовляємо і навчаємо українською літературною мовою.
- Працюємо у приміщенні цілоденної української школи Св.Йосафата/St. Josaphat Catholic School: 110 Tenth St.,Toronto

Вітаю, Україно! Вставай!
Борися до кінця!
За мирне, світле, чисте небо,
Та вільне краще майбуття!
Не забуваймо тих Героїв,
Котрі пішли у Небеса,
Тих, що рятують Україну,
Ціною власного життя!

Управи відділів ЛУК Етобіко-Міссісага і
ЛУ-окК відділ Етобіко, Осередку СУМ
ім. Симона Петлюри в Етобіко та
Управа Українського Дому
ім. Тараса Шевченка в Етобіко

@KantorCurrencyExchange

Вітаємо з Днем
Незалежності
України!

Нехай мир, злагода і любов панують у кожній родині, даруючи віру у світле майбутнє!

www.kantor.ca

Переказ грошей та посилок в Україну та по світу

Обмін валют та криптовалюти

2310 Bloor St. West,
Toronto | (416) 767-7782

3643 Dixie Rd., Unit 1,
Mississauga | (905) 369 9978

4400 Dufferin St., Unit B1,
North York | (416) 855-5770

685 Queenston Rd.,
Hamilton | (905) 661-1111

З Днем НЕЗАЛЕЖНОСТІ, УКРАЇНО!

ВІЛЬНИЙ НАРОД НЕЗЛАМНОЇ КРАЇНИ, У ЦЕЙ ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ МИ ЗНОВУ БОРЕМОСЯ ЗА НАШУ СВОБОДУ ТА МАЙБУТНЄ. НЕХАЙ ВСІ НАСТУПНІ РОКИ ПРОЙДУТЬ ПІД МИРНИМ НЕБОМ, З ПРОЦВІТАННЯМ, ДОБРОБУТОМ ТА РОЗУМІННЯМ, ЩО ЖОДЕН ВОРОГ НЕ ЗЛАМАЄ УКРАЇНЦІВ!

ХАЙ КОЖЕН ГЕРОЙ ПОВЕРНЕТЬСЯ ДОДОМУ,
НАПОВНЕНИЙ СИЛОЮ ДУХУ, НЕВИЧЕРПНОЮ ЕНЕРГІЄЮ
ТА НЕЗЛАМНИМ ПЕРЕКОНАННЯМ, ЩО УКРАЇНА ПОНАД УСЕ!

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!
ОРЕСТ СТЕЦІВ З РОДИНОЮ

З Днем Незалежності
УКРАЇНИ

Українська Друкарня
Т Р И З У Б
TRIDENT Associates Printing

Друкарські послуги та графічне оформлення:

Календарі	Бюлетені	Бізнесові форми (NCR)
Річні звіти	Програмки	Фірмові бланки
Журнали	Папки	Летючки
Книжки	Конверти	

tridentprinting@hotmail.com www.trident-printing.com
tel: 905-469-3553 • 416-856-2147
1464 Wallace Road, Oakville, Ontario L6L 2Y2

ТРАМП
НАЗВАВ
СВОГО
РАДНИКА В
ПИТАННІ
ВІЙНИ В
УКРАЇНІ

Президент США Дональд Трамп повідомив, яку консультацію отримував про війну росії проти України. Він заявив, що звертався за порадою до прем'єр-міністра Угорщини Віктора Орбана. На думку Трампа, Орбан добре орієнтується в ситуації, адже його країна розташована в тому ж регіоні і він ґрунтовно знає як Україну, так і росію. Про це Трамп розповів у понеділок, 11 серпня, у Вашингтоні.

Очільник Білого дому поділився деталями розмови, зазначивши, що обговорював з Орбаном перспективи перемоги України над росією.

“Я поставив запитання дуже, дуже розумному чоловікові — Віктору Орбану з Угорщини. Я спитав: "То чи може Україна перемогти росію?" Він подивився на мене: "Яке дурне запитання. росія — величезна країна, і вони перемагають у житті, ведучи війни. Вони ведуть війни, ось що вони роблять. Китай перемагає через торгівлю, росія перемагає через війни", — поділився Трамп.

Також президент Америки додав, що, на його думку, історія підтверджує слова Орбана. росія свого часу здолала Наполеона і, нарівні зі США, брала участь у перемозі над Гітлером.

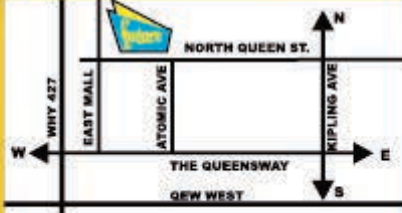
Президент США резюмував, що росія вже тривалий час реалізує свою силу саме через ведення воєн.

Людмила Троценко,
«Кореспондент»

Родина Вжеєневецьких та всі працівники пекарні
"Future Bakery" вітають українську громаду
з Днем Незалежності!
Настав час виконати заповіт Тараса Шевченка:

*"...і вражою злою кров'ю
волю окропите."*

Factory Outlet
106 North Queen St.
Etobicoke, ON
Tel.: (416) 231-1491
info@futurebakery.com

Пон – П'ятн - 9am-7 pm
Субота – 9am-6pm
Неділя – 10 am-5 pm

- Security Systems • CCTV Camera Systems
• Card Access • Detection Systems
• Home Theatre • Cabling • 24 hr. ULC Monitoring
• Central Vacuums • Sound Systems

Бажаємо вам щастя, добра і злагоди, порозуміння і згуртованості, через які пролягає шлях до нового життя, до кращого майбутнього.
Слава Україні! - Героям Слава!

Etobicoke, Ont.
Tel.: (416) 234-8773

Myron Rosil
president

Із визначним святом
Дня незалежності Українська фірма

POLANSKI MOVING

бажає своїм клієнтам

багато успіхів і плідної праці
на благо українського народу

29 років у бізнесі

Українська фірма

POLANSKI MOVING

На сусідню вулицю чи на другий берег океану - лише з POLANSKI MOVING!

Перевозимо меблі

- помешкань
- домів
- офісів

БЕЗПЛАТНА ВІЗИНА

WE SELL MOVING SUPPLIES: BOXES, WALL DROPS ETC.

LOCAL & LONG DISTANCE 24hr SERVICE 416 766-0382

КАНАДСЬКИЙ ПАРАДОКС: ЗА ЗБИТИЙ ІРАНОМ ЛІТАК ЖЕРТВАМ ПЛАТИТИМЕ АВІАКОМПАНІЯ

У Канаді Апеляційний суд провінції Онтаріо напередодні відхилив позов української авіакомпанії МАУ (Міжнародні Авіалінії України). Авіаперевізника зобов'язали сповна виплатити компенсації усім жертвам катастрофи літака рейсу PS752 у Тегерані.

Як інформує «Україна Молода», про це йдеться в ухвалі суду.

"Відхиляю апеляційну скаргу, стягуючи судові витрати з апелянта на користь відповідачів", — йдеться у документі.

Також зазначається, що міжнародне право покладає на авіакомпанії відповідальність за виплату кожному пасажиру до 180 тис. доларів США компенсації у разі доведення її провини. Сума відшкодування може бути збільшена, якщо авіакомпанія виявила недбалість.

Минулого року онтарійський суд визнав, що авіакомпанія МАУ діяла недбало, оскільки не провела належної оцінки ризиків перед здійсненням рейсу з Тегерану. Цим рішенням суд позбавив МАУ права обмежувати суму відшкодування жертвам авіакатастрофи PS752.

Апеляційний суд Онтаріо відмовився змінювати цей вирок.

Нагадаємо, літак «Boeing 737-800» авіакомпанії МАУ рейсу Тегеран-Київ було збито вранці 8 січня 2020

року відразу після вильоту з аеропорту столиці Ірану. Усі 176 пасажирів та членів екіпажу, які перебували на борту літака, загинули в авіакатастрофі. Більшість жертв були іранцями та канадцами, але 11 з них були громадянами України.

Розшифрування чорних скриньок літака авіакомпанії «Міжнародні авіалінії України», збитого в Ірані в січні, підтвердило, що лайнер впав унаслідок влучання в нього ракети, а також, що на той момент він був справним.

У лютому 2021 року канадські засоби масової інформації повідомили, що секретний запис з Ірану вказує, що влучання ракети в літак МАУ могло бути навмисним.

21 травня стало відомо, що Вищий суд Онтаріо дійшов до висновку, що два ракетні удари по українському літаку невдовзі після зльоту з аеропорту столиці Ірану Тегерану 8 січня року 2020 «були навмисними».

21 листопада 2021 року в Ірані військовий суд почав розглядати справу щодо збиття літака МАУ.

Україна, Велика Британія, Канада та Швеція ініціювали арбітражний розгляд спору щодо збиття цього пасажирського літака наприкінці грудня 2022 року.

Тарас Здоровило,
«Україна молода»

Now Open!

Concerts & Events **FREE** with Admission to the CNE!*

CNE Midway
Daily
CNE Grounds

Tasty Treats
Daily
CNE Grounds

Bell CNE Bandshell
Fri Aug 15 to Sun Aug 31
All concerts start @ 7:30 PM**
Bell CNE Bandshell

Scan QR code to learn more about what's on at this year's CNE!

CANADIAN NATIONAL EXHIBITION
AUG 15 to SEPT 1 | 2025
LET'S GO TO THE EX! **THEEX.COM**

*Not including rides, games, food and additional ticketed enhanced experiences. **Headliner show times may vary. All Programming Subject to Change. Info Line: 416.263.3330

BCU Financial
Кредитова Співка Будучність

Кредитова Співка Будучність вітає вас із Днем Незалежності України!

Цього року Україна відзначає 34-ту річницю відновлення своєї незалежності. Це свято нагадує нам про силу єдності, віру у власні сили та прагнення до свободи. Попри всі виклики та випробування, український народ продовжує надихати світ своєю стійкістю, взаємопідтримкою та відданістю рідній землі.

Ми вшановуємо пам'ять усіх, хто віддав життя за незалежність, та дякуємо кожному, хто щодня працює на благо України – на Батьківщині та в діаспорі.

BCU Financial proudly stands united with the Ukrainian community in Canada and around the world, supporting Ukraine's independence, sovereignty, and territorial integrity. As Ukrainians continue to show remarkable resilience, courage, and strength to the world, we honour their unwavering spirit and steadfast commitment to a free and prosperous future.

СЛАВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

СТРАТЕГІЯ УКРАЇНИ В РОЗБУДОВІ БЕЗПЕКОВИХ АЛЬЯНСІВ В УМОВАХ ГЕОПОЛІТИЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

Світовий порядок, який сформувався після Другої світової війни та розпаду радянського союзу, безпечно руйнується. Війна в Україні стала чи не останнім ударом в основу старого світу та остаточно поставила крапку в його існуванні.

Дійсно, нерішучість адміністрації Джо Байдена та саме США у прийнятті важливих рішень щодо підтримки України для остаточної поразки росії не лише підтверджували неспроможність вже впливати на світовий устрій, але й виглядали як спроби все ще врятувати цей світ.

Саме побоювання можливої поразки росії призвело до затяжної війни з одного боку та до збільшення фінансових і політичних витрат – з іншого. Затягування війни й усе більше залучення економік демократичних країн, насамперед США, та формування стратегічних союзників росії призвело до неготовності до надмірних витрат без політичної обґрунтованості, і як наслідок – до появи сил, що мали щось протиставити цьому. Так, американський народ зробив свій законний вибір. Для нас же це стало остаточною діагнозом, що світ буде змінюватися.

Цей світ справді потребував змін. Не випадково про них ще в далекому 2007 році хтось заявив на Мюнхенській конференції. І зовсім не випадково вже в 2024 році американці знову обрали своїм президентом Дональда Трампа. Попри величезну критику, він і є насамперед відображенням історичної тенденції. Тенденції, яку необхідно не тільки прийняти, а й рахуватися з нею.

Це означає, що, імовірно, усвідомлюючи перенапруження, Вашингтон прагне скоротити витрати на зовнішні активи, насамперед в Європі, і, можливо, отримати паузу для підготовки до жорсткої конкуренції з КНР. Особливо показовим у цьому контексті є політичний дискурс та вже окремі рішення, які дедалі більше акцентуються на внутрішніх пріоритетах і ставлять під сумнів безумовність продовження допомоги Україні.

Ще гірше, що сама допомога Україні стає залежною від внутрішніх політичних коливаль.

Звісно, нам потрібно розуміти, що відбувається це не через бажання окремих політичних діячів, а під глобальною доктриною розбудови нового світоустрою. Разом із тим потрібно погодитися, що сьогодні, все ще на наше щастя, триває перехідний період.

Цікавим і важливим також є те, що зміни, які зараз відбуваються, проходять на фоні карколомного, але все ж системного технологічного прориву в низці визначальних галузей, таких як енергетика, IT-технології, особливо штучний інтелект, нанотехнології та нові матеріали, біотехнології та інші. Відбувається перебудова економік держав, змінюється потреба і пріоритети видобутку корисних копалин.

Як наслідок – усе це спричиняє шалений розвиток засобів збройної боротьби та зміну параметрів сили і могутності держав. Саме це і буде

основною формування майбутнього світового порядку й визначатиме суб'єктність її членів.

Перша широкомасштабна війна XXI століття в Україні, попри бажання окремих діячів надати їй наслідкам внутрішнього політичного забарвлення, лише підтвердила історичні тенденції розвитку збройної боротьби. Так стало очевидним, що сьогодні дешеві та масові озброєння здатні виснажувати дуже дорогу й потужну зброю.

Усе це начебто дає шанс Україні витримувати удар і формувати асиметричні стратегії. Проте перебування в стані перехідного періоду, у тому числі на полях битв, з одного боку, та неможливість забезпечити себе всім спектром оборонних спроможностей за відсутності високих технологій з іншого ставить під сумнів можливість чинити довготривалий опір в умовах війни на виснаження.

Саме цей факт перетворив Україну на поки що "мегазамовника" зброї, як застарілої, так і нової, зокрема власного виробництва.

Незважаючи на створені нові виміри та небачені раніше перспективи для подальшого розвитку вітчизняного оборонно-промислового комплексу, на жаль, сьогодні єдиною точкою опори на фронті залишається український воїн.

Саме зараз на фронті людина отримує максимальний рівень фізичного та психологічного тиску, небаченого за всю історію воєн. Масове застосування технологій, насамперед безпілотних систем, перетворило людину на полі бою на постійну ціль для ураження впродовж усієї доби та в будь-яку пору року. Звісно, саме цей факт впливає на стійкість бійця на полі бою.

Враховуючи фізичну неможливість швидкого поповнення саме людських втрат, виникає нагальна потреба в розробці та формуванні нової парадигми захисту воїна. Ця парадигма має бути адаптованою до сьогоднішніх реалій та потреб – як оборони, так і наступу.

Усе це необхідно розробити швидко. Адже існує ризик не лише вигорання основного стержня спротиву, а також досягнення противником переваги шляхом створення власної системи захисту. Це потребує не тільки завзятості, креативності та

здатності української нації переносити на своїх плечах увесь тягар війни.

Звісно, це не може бути стратегією довготривалої боротьби, та навряд призведе до істотних змін не лише на фронті, а й до перемоги. Стає очевидним, що потрібно системно залучати провідні технології для створення унікальних інноваційних рішень.

Аналогічна ситуація і з ще однією головною проблемою війни на виснаження – удари з повітря по цивільній та військовій інфраструктурі. Масове застосування противником ударних БПЛА в поєднанні з ударами балістичних та крилатих ракет, КАБів потребує створення абсолютно нової єдиної системи протиповітряної оборони на всій території країни. Вона повинна бути розподілена територіально та ешелонувана за висотою і засобами ППО.

Очевидно, що головний принцип сучасної війни – коли дешеві та масові озброєння здатні виснажувати дуже дорогу та потужну зброю. Саме протиповітряна оборона потребує кардинальних рішень, які без залучення передових і вже відомих технологій просто неможливі.

Під таку кількість засобів нападу просто неможливо будувати систему ППО з надто дорогих у виробництві засобів. Звісно, терміни виробництва такого озброєння залишилися в парадигмі швидкоплинної війни з партизанами.

Усе це, мабуть, ще не зовсім розуміють у США, проте судячи з останніх наслідків російських ударів, це добре розуміють у росії. Сам цей факт, мабуть, є надважливим для побудови майбутнього не тільки України, а й майбутніх альянсів. Отже, міжнародна підтримка залишається не тільки ключовим фактором у збереженні нашої державності, але й фактором набуття необхідних спроможностей імовірних союзників України.

У таких умовах очевидно, що збереження саме дієвої міжнародної підтримки та побудова майбутніх альянсів є ще однією ключовою задачею дипломатії України.

Наші найближчі сусіди – Європейський Союз – попри намагання зберегти підтримку України, все ще залишаються доволі слабкими, а ще – надто залежними від США та неспроможними на швидкі й жорсткі рішення в зовнішній і оборонній сферах. Країни Європи виявилися неготовими до швидких перетворень в оборонно-промисловому комплексі, поступаючись автократичній росії та можливостям, перш за все США.

Деякі з них активно розпочали підготовку, як до Другої світової війни, обтяжуючи власний бюджет та не розуміючи, що війни зразка лютого 2022 року вже не буде. Очевидно, що в ЄС сьогодні відсутні достатньо потужні сили, які спроможні виробляти і втілювати жорстку силову політику, і як наслідок – консолідувати економіку цілої низки країн. Особливо, якщо ці країни мають власні амбіції або їхній кордон

досить далеко від кордонів росії.

Також в умовах геополітичної нестабільності очевидне і переформування самої Європи. Все це підсилюється тим, що керівництво країн Європи побоюється реакції власного електорату, який не готовий до погіршення своїх власних умов існування. За таких обставин сподіватися на довготривалу і, найголовніше, необхідну вже сьогодні допомогу потрібно вкрай обережно.

Разом із тим Сполучені Штати Америки залишаються країною фактично необмежених можливостей та з найбільш розвинутою економікою. США сьогодні володіють значними запасами застарілих або готових до утилізації ракет, передача яких Україні могла б стати дієвим рішенням. Це озброєння не потребує додаткових бюджетних витрат на утилізацію, а для України є життєво необхідним.

Наприклад, на кінець 2023 року в США виготовлено понад 170,000 ракет "Hellfire" різноманітних модифікацій. Значна частина цих боєприпасів випущена ще в 1998-2018 роках, а строк їхньої експлуатації зазвичай становить 20-25 років, після чого вони потребують офіційного списання або утилізації.

Крім того, в рамках багаторічної програми Пентагону здійснюється поступовий перехід на нову систему "JAGM", яка витісняє "Hellfire" виробничо й операційно. А отже, значна частина застарілого озброєння буде утилізована або передана іншим країнам-союзникам. Україна може скористатися цим шансом, системно надсилаючи офіційні запити в рамках різноманітних програм, аргументуючи потреби в оперативному посиленні обороноздатності та гарантуючи США раціональне розпорядження запасами.

США ж у рамках розбудови нового світового порядку, імовірно, прагнуть забезпечити своє домінування в Західній півкулі, на Тихому океані, зменшити залученість до процесів у Старому світі, зробивши це за рахунок Європи і Канади.

Саме тому президентські перегони в США в 2024 році привели до очікуваних негативних змін у зовнішній політиці щодо підтримки України. Як результат, у контексті нової реальності військова допомога більше не є автоматичною або гарантованою.

Пріоритетність до діалогу з росією, яка, можливо, зумовлена саме власним баченням ситуації, генерує нові виклики для політичної та безпекової системи. Ситуація потребує негайних заходів для відновлення уваги Сполучених Штатів Америки до підтримки України. Бо саме перемога України є головним чинником збереження глобального лідерства США.

Водночас втрата чіткої позиції Вашингтону щодо України дедалі очевидніше використовуватиметься новою геополітичною віссю росія – Китай як для послаблення трансатлантичної єдності, так і для переформування світового порядку.

ЗЕЛЕНСЬКИЙ У ВАШИНГТОНІ

➡ Закінчення з стор. 4

реванш чи повернення окупованих територій". На його думку, ключовими у новій дипломатичній фазі будуть "сили заспокоєння", які не стримуватимуть ворога, а радше обмежуватимуть Україну в прагненні повернути свої території.

Зеленський, у свою чергу, відкидає будь-які територіальні поступки. Він наголосив, що Україна готова до мирних переговорів, але лише за умови участі найсильніших захисників свободи — США, Європи та України. "Ми напрацьовуємо спільний погляд на те, якою має стати мирна угода — дійсно чесна,

швидка й така, що спрацює", — додав він, підкреслюючи, що санкції проти росії мають бути посилені у разі відсутності прогресу в переговорах.

Візит Зеленського до Вашингтону, супроводжуваний європейськими лідерами, є спробою України та ЄС відстояти принципи міжнародного

права та запобігти нав'язуванню умов, які суперечать суверенітету України. Результат переговорів може визначити не лише майбутнє України, а й безпекову архітектуру Європи в умовах посилення геополітичних викликів.

Олег Головатенко, «LRT.lt»

СТРАТЕГІЯ УКРАЇНИ В РОЗБУДОВІ БЕЗПЕКОВИХ АЛЬЯНСІВ В УМОВАХ ГЕОПОЛІТИЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ

➡ Закінчення з стор. 13

Йдеться про те, що скорочення воєнної допомоги Україні певним чином підбадьорює росію до активних дій проти України, а її союзників, зокрема Китай, до активної реалізації своєї геополітичної доктрини стати "світовою лідируючою силою". Особливо це стосується Тайваню та отримання можливості відрізати логістичні шляхи через Малаккську протоку, а також низки інших дій.

За таких умов стає очевидною загроза для Сполучених Штатів втратити де-факто позицію "лідируючої світової сили".

Також очевидно, що з урахуванням останніх ударів по об'єктах в Ірані в червні 2025 року геополітична ситуація продовжує загострюватися. Для США цілком реальною стає перспектива отримати одночасно два нових театри воєнних дій на Близькому Сході та в Азійсько-Тихоокеанському регіоні.

Така ситуація вимагатиме безпосередньої участі в бойових діях збройних сил та військово-морського флоту США. Вартість для США буде незрівнянно вищою за допомогу Україні. Зупинити обидва конфлікти можна за рахунок демонстрації сили США через допомогу Україні.

Про глобальні наслідки в разі провалу підтримки України попередив і Річард Мур, керівник Секретної розвідувальної служби Великої Британії. Він заявив, що відмова від надання допомоги Києву становитиме серйозну загрозу для міжнародної стабільності: "Вартість підтримки України добре відома, але вартість її відсутності буде незрівнянно вищою". З іншого боку, очевидно, що системно недооцінюється значення перебігу та результатів війни росії проти України як для регіональної, так і для глобальної стабільності.

Таким чином, підсумовуючи, можна впевнено стверджувати, що поряд із проблемою виживання та збереження державності в сучасному світовому порядку саме Україна відіграє роль ключового елемента стабільності. Результат нашого протистояння з рф матиме вирішальний вплив не лише на внутрішню безпеку, а й на траєкторію розвитку нового глобального порядку.

У зв'язку з цим Україна має передусім переосмислити власну модель взаємодії з партнерами, зробивши акцент не лише на очікуванні підтримки, але й на активному формуванні бачення власного майбутнього у складі майбутніх безпекових альян-

сів. Саме через фундаментальні зміни природи війни такі альянси будуть формуватися саме зараз.

Говорячи про суб'єктність нашої держави, варто констатувати, що сформувані такі альянси без України сьогодні неможливо. Ці альянси Україні конче необхідні як для виживання зараз, так і для майбутньої безпеки. Звісно, вони ж стануть і основою майбутнього світопорядку.

Історія наших взаємовідносин із партнерами у безпековій сфері під час війни вже написана. Вона була складна, але чи так непередбачувана? Власний досвід розбудови таких стосунків вказує на значну відмінність між нами та нашими західними партнерами не тільки в прийнятті важливих рішень, а й безпосередньо в осмисленні необхідності тих чи інших кроків. Для формування правильного та логічного бачення тих чи інших кроків потрібен додатковий час та зусилля.

Нерідко наші ініціативи з формування запитів мали політико-емоційну природу, побудовану як на наслідках російських атак, так і на графіку міжнародної політичної активності. Це, звісно, не лише знижує системність самих запитів, а й не завжди відповідає процедурно-орієнтованій логіці самих західних систем. До того ж більшість таких запитів потребує додаткового часу і можливостей для виконання, тому залишається лише декларативною.

Для ефективного використання часу Україною та для досягнення максимального ефекту в майбутньому потрібне впровадження нової системної політики формування та просування запитів. Ці запити мають виходити за рамки сьогоднішніх або вчорашніх потреб, і головне — враховувати тенденції розвитку ситуації на полі бою.

Імовірно, одним із варіантів формування такої політики може бути проведення цілеспрямованої експертно-аналітичної кампанії, орієнтованої на уряд, сенат, політичні еліти, експертне середовище та широкі кола громадськості в країнах-партнерах, передусім у США, з метою послідовно сформувані змістовні смислові позиції. Ці смислові позиції стануть основою для їхнього власного політичного бачення, яке в майбутньому приведе до очікуваного формування як власних, так і наших потреб.

Чи не першим складним завданням буде довести, що не підтримка України — це головний геополітичний ризик ерозії ролі США як ключового

гаранта глобальної безпеки. Головна мета — показати, що перемога України є критичною для того, щоб зберегти глобальну безпекову рівновагу та підтримати лідерські позиції США у світі.

Саме це може не лише мінімізувати ризики політичних коливань на підтримку України з боку інших західних партнерів, а й забезпечить довготривалі та сталі відносини, зокрема в оборонній сфері.

Не менш важливо переконати насамперед США врахувати стрімкий розвиток засобів збройної боротьби та технологій їх застосування. Науково-технічний прогрес вже привів на поле бою шалені зміни, які повністю змінили природу війни. Ця нова природа, звісно, стане основою глобальної безпеки, але, на жаль, залишається поки невідомою для США. І це ще одна загроза втрати глобального лідерства.

Тому надважливо залучити саме США не лише в процес озброєння України, а й у процес модернізації власного озброєння, що використовується у війні України проти росії. Окрім того, треба спонукати США розробляти нове озброєння, використовуючи наш досвід. Та найголовніше — треба залучити США до процесу формування тенденцій розвитку збройної боротьби, щоб унеможливити зупинку технологічних спроможностей.

Звичайно, для реалізації цього потрібно здійснити низку виважених кроків. Найпростішим рішенням може бути, наприклад, створення сумісного наукового або аналітичного центру, де експерти саме з України та представники відповідних інституцій США зможуть незалежно давати оцінку тим чи іншим подіям та фактам. Така модель дозволить не залежати від емоційної чи політичної риторики, а впливати на рішення партнерів шляхом системної, формалізованої, а головне незворотної науково-обґрунтованої комунікації.

Потрібно зауважити, що західні системи прийняття рішень, попри політичні коливання, залишаються інституціонально стабільними. Вони передбачають обов'язкову реакцію на формалізовані звернення та схильні до дотримання процедури. Навіть за умов зміни політичного курсу. Саме ця особливість може і повинна бути використана Україною, щоб посилити стратегічне партнерство.

Наприклад, у США урядові структури не можуть "проігнорувати" формальне звернення — навіть якщо воно не підтримується політичною до-

цільністю. Відповідь — обов'язкова. Саме на цьому рівні формується інституційна пам'ять, впроваджуються процедури міжвідомчої взаємодії, активується механізм звітності та аналітичного реагування. Саме цей шлях може привести до формування сенсів, які згодом реалізуються в політику.

Цікавим прикладом ефективного використання різних інструментів є практика Ізраїля в комунікації зі США. Саме такі дії в підсумку привели до того, що в 1989 році США офіційно визнали Ізраїль "основним союзником поза межами НАТО", що юридично закріпило преференційні умови для оборонної співпраці.

У результаті Ізраїль отримав повноцінне системне забезпечення. Замість декларативного підходу запроваджено системну модель з фіксуваними процедурами ініціювання, затвердження та забезпечення запитів. І США зобов'язані реагувати на них у форматі міжсоюзницької взаємодії. Саме такі механізми зробили Ізраїль одним із найбільших отримувачів військової допомоги у світі.

Геополітична нестабільність, яка виникла, зокрема, через війну в Україні, попри нові виклики та загрози, вже дала шанс нашій державі. Саме український воїн відвоював не тільки державність, а й виборів право на здобуття нашої суб'єктності в геополітичному просторі. Реалізація цього історичного шансу відбувається саме зараз. Успіх буде залежати від того, наскільки ефективними будуть наші зусилля у виживанні сьогодні та розбудові нашого майбутнього.

Очевидно, ці два взаємозалежних процеси сьогодні неможливі без сильних союзників. Формування ж такого кола союзників в силу низки причин без США неможливе. Саме США здатні не тільки надати необхідну підтримку Україні та сформувані новий демократичний альянс, а й через певні кроки зберегти свою лідерську роль у системі світової безпеки.

І, як не дивно, але саме наше виживання як крок до побудови нашого спільного майбутнього залишається єдиною логічною перспективою. Перспективою, яку потрібно формувати сьогодні.

Фото: Вікіпедія

Валерій Залужний, Посол України в Великій Британії, колишній головнокомандувач Збройних сил України, «Українська правда»

NATO MEMBER LITHUANIA BUILDS UNIFIED DEFENSE LINE AS EUROPE PREPARES FOR POTENTIAL WAR

Lithuania is preparing for possible security threats by significantly strengthening its borders. As a country that borders the Russian exclave of Kaliningrad and Belarus, the latter of which Russia used as a launching pad to invade Ukraine, Vilnius is building a three-tiered, deeply layered defense line, featuring anti-tank ditches, fortified checkpoints, and infrastructure ready for air defense. The 1.1 billion-euro project will be

integrated with the defense lines of the other two Baltic countries of Latvia and Estonia, Lithuania's Deputy Minister of National Defense Tomas Godliauskas said, UNN reports. Lithuania's defense line will have three levels: the first, up to 3 kilometers from the border, and will include anti-tank ditches, "dragon's teeth," and minefields; the second, up to 20 kilometers, will feature reinforced positions and blocked staging areas; the third,

up to 50 kilometers, will consist of ditches, bridges prepared for bombardment, and trees that can be quickly cleared along key routes. Poland's "East Shield" project will be linked with Lithuania's defenses on a military-operational level this fall. The first tier will also block roads leading to the Belarusian and Russian borders and strengthen security at critical sites, including the port of Klaipeda.

Air defense is a key focus, with hundreds of millions of euros invested in air defense systems, counter-drone capabilities, and electronic warfare measures to jam the signals of drones. The entire defense program is planned over a 10-year horizon. Border fortifications and road preparation will begin this September-October, while the installation of engineering structures and coordination of operations will continue in the following years. Through these measures, Lithuania is building a unified, interconnected defense system capable of responding effectively to threats on land and in the air, strengthening the security of the entire region. Earlier, Lithuania called on NATO to rapidly bolster its air defenses after a Russian drone flew over the country. Lithuania also aims to reinforce the Suwałki Corridor — the territory connecting the Baltic States to Poland and one that separates Russia's Kaliningrad region and Belarus. Military analysts consider the Suwałki Corridor a potential target for a Russian strike in the event of a possible Kremlin attack on NATO countries.

Photo: Cover: Shutterstock UWC

Askold Lozynskyj

Fifty-five year old Marco Rubio appears to be consistently duped by his elder counterpart seventy-five year old Sergei Lavrov who has been at Putin's side for over twenty years. Fealty is as important to Putin as it is to Trump. Repercussions are somewhat different so far as there have been no reported cases of jumping from the fifth floor in America. Lavrov is known throughout the world as a psychotic liar, yet America's Secretary of State walks away from his meetings with Lavrov lending credence to his counterpart's nonsense. Most recently he described his Malaysian talks with Lavrov as substantive and constructive. Simultaneously Russia continued to bomb Ukrainian cities with more than five hundred drones and missiles on a nightly basis. Particularly hard hit has been the Ukrainian capital, Kyiv. Almost invariably the targets are civilian sites. Amidst this travesty and tragedies, finally, America's embarrassing President seems to have pivoted but not to the extent of an epiphany. He discovered that American stockpiles are not as bare as previously announced and agreed to American munitions including Patriot defensive missiles to other NATO members. Several NATO member countries have stepped up with of-

THE ART OF THE DEAL

fers to buy American weapons and deliver them to Ukraine as aid. This is the most recent version of Trump's art of the deal made very belatedly, but with profit, at the cost of many human lives. I am not sure that this gets President Trump over the Nobel Peace Prize finishing line. In Trump's mind this cannot hurt. Ukraine has been frustrated and perhaps even desperate, so following this "deal" President Zelensky may add his own name to the Netanyahu letter to the Nobel committee. There is nothing inherently wrong with this picture or algorithm. Iran sold Shaheed drones and technology to Russia. At least American weapons will not be sold to Russia. Under Donald Trump that was a possibility. There is a bill pending in the United States Senate which has been sitting there for some time. That is not unusual except for the fact that his bill has overwhelming support, 83 bipartisan cosponsors. The main Republican cosponsor is Trump's pal and golf partner Senator Lindsey Graham from South Carolina. No more duplicitous a cosponsor exists. The main Democrat is Senator Richard Blumenthal from Connecticut, a very strong legitimate advocate for Ukraine. This bill, despite

overwhelming support, is going nowhere unless it is endorsed by Donald Trump. The bill is not about direct aid to Ukraine, but rather about the imposition of sanctions (actually 500% tariff) on those countries that are purchasing Russian oil and gas. Among those countries, aside from China, the most prominent is India. Those two countries represent 75% of the purchasing. While China is not considered a friend, India is, despite its record of collaboration with Russia and the less than stellar human rights record of its Prime Minister Narendra Modi. Trump has promised to look into the bill and has stated that this bill is "entirely my option". So much for illusions of separate branches of government. Recently the United States imposed a 50% tariff on Brazil, one of America's largest trading partners with which America actually has a trade surplus. The reason for the increased tariff is because Donald Trump sympathizes with a former president of Brazil, Jair Bolsonaro, who is being charged and prosecuted for attempting to carry out a coup d'etat in his country after he lost power. Trump is not hiding anything. He has stated very clearly that the tariff is being imposed because of

Brazil's prosecution of Bolsonaro. America is in trouble. Let's forget about America as a leader of the Free World. The issue very much is whether America still belongs to the Free World. Deals are the modus operandi of the Trump administration. Issues like ethics and morality are irrelevant inconveniences. The art of the deal has made America a conundrum and dangerous unto itself. Thank God that Europe is stepping up and so global leadership is not entirely made up of Putin, Xi, Kim, the Ayatollah and Trump. Ukraine is certainly doing its part to save the world for freedom and democracy. American comedienne, actress and talk show hostess Rosie O'Donnell born in Commack, New York, moved to Ireland in January of this year just before Trump took office. She has been and continues to be critical of Trump. Most recently Trump posted on social media that he is considering revoking her citizenship because she is a danger to America. It does not get any more ridiculous. Perhaps everyone who disagrees with America becoming an authoritarian regime should move as well. No, we will stay and work towards an America free of Trump and MAGA. This may be time for a Second American Revolution. No Kings or Idiots!

July 12, 2025

INTELLIGENCE WAR: AZOV'S GANDALF ON REFORM, CLARITY, AND UKRAINE'S PATH TO VICTORY

Azov's intel chief "Gandalf" lays out Ukraine's evolving war doctrine – from drone strikes to long-war reforms – and warns the West: Russia's war is global.

by Katie Livingstone
July 16, 2025
Kyiv Post

The trees in the eastern Ukrainian town of Slovyansk still stand, casting broken shadows across the park where 31-year-old Illia "Gandalf" Samoilenko – an intelligence commander in Ukraine's Azov Corps – sits quietly on a weathered bench. Nearby, trenches crisscross blackened fields. Occasional blasts of artillery are heard in the distance above the shattered remnants of homes that make up the broken skyline of a town at war.

Gandalf's words are measured, precise – shaped not just by front line experience, but by a broader war of systems, signals, and psychology. The battlefield, for him, is as much digital and mental as it is physical – a layered war where speed, clarity, and control determine survival.

"Once I was a personality, now I'm a function," Gandalf says plainly. "I have no future, I have no past. I have no name, no personality. I just perform a function," he explains. "This function is to ensure that the war is done correctly. And when the war is done correctly, there will be victory."

While the Kremlin calls for more peace talks, Kyiv has supported the West's ceasefire plan for months – one Moscow keeps rejecting, much to Washington's frustration.

That sense of disciplined detachment reflects a wider transformation taking place across Ukraine's armed forces. Nowhere is this more visible than in Azov, which has evolved from a volunteer battalion into a professionalized corps driving some of the military's most ambitious reforms.

Gandalf's own shift – from individual identity to a role defined entirely by function – embodies that institutional change.

"I serve no purpose for myself – I have a purpose for society," he says. "We serve the people, we serve the country, we serve the nation, and that's our purpose."

Originally from Kyiv, Gandalf studied history before joining the Ukrainian Armed Forces in 2015 – a year after Russia seized Crimea and first invaded the Donbas. Within months of deploying to the front, he lost an eye and most of his left arm in battle.

Rather than stepping back, he returned to his unit with a titanium hook in place of a hand, his defiant presence earning him a mythic reputation among comrades and commanders alike.

His legend only grew in 2022, when Russian forces besieged the Azovstal steel plant in Mariupol – the last Ukrainian stronghold in the devastated southern port city.

Gandalf was among those who held

Azov intelligence commander Illia "Gandalf" Samoilenko stops in the frontline town of Slovyansk in eastern Ukraine on May 13, 2025 to discuss his war doctrine amid record-setting attacks by Russia as the war stretches into its fourth year. (Photo by: Katie Livingstone / Kyiv Post)

out for months underground before he was taken prisoner and held in brutal conditions for 120 days. The experience reshaped his view of the war, he said, and of himself.

"The only way to negotiate with Russia is by submitting them to our will, through the destruction of their offensive potential."

Now, as an intelligence commander in one of Ukraine's most reform-driven military corps, Gandalf is helping redefine how the war is fought – and won. He tracks patterns in drone footage, interprets shifts in Russian propaganda, and analyzes enemy movements before they unfold.

But his responsibilities extend beyond traditional military reconnaissance, incorporating economic indicators, enemy propaganda, and social media analysis. It's a sophisticated, holistic approach to warfare reflecting Ukraine's approach to Russia's ever-changing hybrid battlefield tactics.

"Without modern ways of sourcing information, we will do a worse job," Gandalf says. "We cannot just stick to the military ways of reconnaissance. We have to have the broader picture."

As Russian airstrikes reach record intensity and high-stakes diplomacy unfolds among Washington, Moscow, and European capitals, Gandalf's role epitomizes Ukraine's evolving military doctrine.

That doctrine of function over ego mirrors Ukraine's evolving battlespace strategy. Azov's elevation to corps status has made it a laboratory for long-war thinking – where resilience, adaptability, and mission-focused leadership take precedence over hierarchy.

"We are people of our country, we are part of our nation," he says. "And our nation is at war."

That clarity of purpose extends to the battlefield itself, where intelligence, timing, and precision increasingly define Ukraine's advantage. For Gandalf, the future of warfare is not in brute force but in this type of systems disruption – hitting the right target at the right moment with minimal losses.

This precision sharply contrasts with Russia's indiscriminate bombardments, which have made the combat zone in Ukraine resemble "World War I on steroids," he says. "Their military successes are not because they are better," he explains. "It's because of our mistakes – mistakes that can be corrected."

Russia's frontline tactics reveal a reliance on sheer mass rather than strategy or skill, the intel commander says. "They waste hundreds, thousands of troops just attempting an assault," he says. "They're preserving their precious military vehicles but sacrificing their people."

Gandalf underscores what he sees as the real game changer behind Ukraine's ability to keep resisting a much larger invading force after years of brutal attacks: structural reform.

Azov, which began as the 12th Brigade of Ukraine's National Guard, was officially elevated to corps status in 2025 after over a decade of internal evolution, uniting five brigades under a single command.

The transition marked a significant leap in operational scale and strategic responsibility for the storied squad, from a frontline fighting force to a central node in Ukraine's military reform.

Now operating as the First Azov Corps, Gandalf and his counterparts champion decentralization, empowering junior commanders with autonomy and

faster decision-making. It's a deliberate contrast to Russia's rigid, top-down command structure, which Gandalf argues slows their response and increases their losses.

"With decentralized systems and a great focus on the sergeants, on the lower-level commanders, you will most likely be able to have better results, quicker, faster, and with fewer casualties," he says.

The recon commander also harbors no illusions about Russia's larger aims of conquering Ukraine. For Moscow, he says bluntly, discussions of alleged ceasefires are just pauses used by the Kremlin to build up its weapons stockpiles.

"Any negotiations with Russia, any political statements, any publications – it doesn't mean anything," he insists.

Gandalf knows this firsthand – he waited months for release as a POW, betrayed again and again by the Kremlin's false promises of prisoner exchanges.

"This [diplomatic] paper means nothing, costs nothing," he says. "The only way to negotiate with Russia [is] by submitting them to our will, through the destruction of their offensive potential, destroying 1,000 tanks more, 100,000 personnel more – that's how you negotiate with Russia."

To Western allies wavering in their support, Gandalf's message is unequivocal: Ukraine's fight is everyone's fight. If the West views this as Ukraine's war alone, Gandalf warns, you've already lost the intelligence war against Russia's propaganda machine.

He invokes Sun Tzu's timeless advice: "The officer should not be surprised by enemy actions, because he must predict the enemy actions." For Gandalf, surprise signifies failure.

As Ukraine braces for more attacks – on the battlefield, in diplomatic halls, and in global perspectives – Gandalf's approach reflects a deeper truth of this war: Victory isn't about seizing territory alone; it's about reshaping the battlefield to ensure Ukraine's sovereignty is never again negotiable.

"Russia doesn't stop where the maps end," Gandalf says firmly. "It's war is political, cultural, psychological – and global. Failing to see that now is failing to prepare."

Katie Livingstone is an American journalist who has covered the war in Ukraine since 2022. Her work has been nominated for the Pulitzer Prize among other awards and featured in Rolling Stone, Business Insider, USA Today, and several other outlets. She is a Fulbright Fellow whose work has focused on illuminating the impact of conflict and foreign policy on people and societies across the world.

«КРИМСЬКИЙ МІСТ ПЕРЕТВОРИВСЯ НА АВАРІЙНУ КОНСТРУКЦІЮ ПІСЛЯ УДАРІВ СБУ»

Три успішні ураження Кримсько-му мосту стали однією з візитівок СБУ і значно порушили військову логістику рашистів. Про це Голова Служби безпеки генерал-лейтенант Василь Малюк зазначив під час інтерв'ю телеканалу «Ми-Україна» в ефірі марафону «Єдині новини».

«Насправді у нас сотні реалізацій і кожна з них варта поваги та уваги. Але якщо потрібна якась яскрава візитівка, то це Кримський міст. Перший раз ми заходили з суші, вдруге – заходили по водному дзеркалу. І у 2025 році ми зайшли під водою. Було завдано серйозні ушкодження відповідним опорам, так званим «бикам». І, по суті, міст сьогодні функціонує в обмеженому режимі – по ньому рухаються вантажівки вагою не більше 5 тонн. Жодної військової логістики ворог там не переміщує. Тому, я б сказав, це така аварійна конструкція», – зазначив Василь Малюк.

За словами Голови Служби безпеки, під час крайнього підводного ураження СБУ завдала по мосту два удари, кожен з яких мав потужність у 1,1 тонни в тротилітовому еквіваленті.

При цьому, як наголосив генерал-лейтенант, українська спецслужба продовжує виконувати завдання Верховного Головнокомандувача, Президента України Володимира Зеленського із припинення російського домінування в Чорному морі. Для цього розвиває напрямок морських дронів.

«Це вже не просто режим камікадзе. Це багатоцільові платформи. Це «авіаносці»: вони несуть на собі FPV, кулеметне озброєння. Вони повноцінно вступають у бій з ворожою авіацією, мінують і можуть робити ще багато всього іншого», – підкреслив Василь Малюк.

Відповідаючи на питання журналіста про загрозу власному життю, Голова СБУ відповів, що після вдалих атак на Кримський міст та спецоперації «Павутина» став однією з топцілей для ворога.

«Вони взагалі над цим постійно працюють. Це їхній пріоритет. Ми це розуміємо. Тому з позиції безпеки я не можу розповідати всіх деталей, але в мене багато запасних командних пунктів. Зрозуміло, я постійно змінюю місце свого проживання. Вони не можуть дотягнутися диверсійно. Тому зараз вони ракетно-шахедним способом працюють. Утім, я взагалі від цього не переймаюся, мене тільки це мотивує. Я ж перед вами, сиджу, живий, здоровий, посміхаюся, все нормально», – підсумував Василь Малюк.

«Телеграм» Василя Малюка

«ЯК БИ ВАЖКО НАМ НЕ БУЛО, АЛЕ ВЖЕ ТОЧНО НЕ БУДЕ СОРОМНО»

«Загальний курс на реформування Збройних Сил України відповідно до принципів і стандартів НАТО залишається незворотним. І ключове тут – принципи. Зміни мають відбутися перш за все у світогляді і ставленні до людей. Я б хотів, щоб ви повернулися обличчям до людей, до своїх підлеглих. Моє ставлення до людей не змінювалося протягом всієї моєї служби».

— Валерій Залужний після призначення на посаду Головнокомандувача. 31 липня 2021.

«24 лютого 2022 року. Цей день мені запам'ятався буквально такими двома цікавими моментами: перший момент — те, що буквально, коли це все розпочалося, я обдзвонив кожного командувача, який відповідав за ту чи іншу ділянку. Або я йому казав, що почалося, а він мені — «я зрозумів». Або командувач мені доповідав про те, що вже якісь дії розпочалися, що він виконує. А я казав – тримайся, ти знаєш що робити. І другий момент, який мені запам'ятався, коли я буквально о 5 годині ранку отримав телефонний дзвінок від людини, яка мені була не дуже приємна. Дзвінок був з-за кордону і ця людина попросила у мене вибачення. І це я запам'ятав. Далі почалась звичайна командирська робота, звичайні командирські будні з безсонними ночами».

«Станом на сьогодні те, що відбувається, і те, що ми тримаємося — це українські люди, український солдат, український сержант, український офіцер, які щодня гинуть, калічаються, але тримають свої позиції. І сьогодні вони роблять цю перемогу. Це єдиний феномен, який дозволяє нам битися до сих пір. Це наш український народ, який був поставлений у такі умови, коли він чітко розумів, що люди з території рф чи білорусі прийшли вбивати його жінку, його дітей, прийшли знищити його будівлю. І от ці люди переповнені ідеєю захисту своїх рідних, своїх близьких, своєї сім'ї... саме вони зробили це. Ну, і, звісно, командири, яким вони вірили. Командири, які вірили своїм командувачам. Командувачі, які вірили мені, що ми приймаємо правильне рішення».

«А тепер ми повертаємо своє. Ніхто і ніщо не зупинить нас. Ми обрали шлях воїнів і йдемо вперед. Весь світ захоплено і з надією дивиться на нас».

«Я звертаюся до командирів — бережіть особовий склад! Ретельно плануйте операції та негайно реагуйте на зміни в обстановці! Людське життя — наш найвищий пріоритет. Цим ми кардинально відрізняємося від противника, який навіть не забирає тіла своїх загиблих і готовий ними встелити нашу землю, щоб прокласти дорогу для наступу».

«Стратегічна ціль росії, на мою думку, полягала у тому, щоб знищити українську державність як таку. Мабуть, вони розраховували на те, що зайдуть організованими колонами, люди зустрінуть їх з хлібом-сіллю і на цьому українська державність закінчиться».

«Станом на сьогодні вони свідомо з рф їдуть сюди, щоб свідомо вбивати саме українців, саме вбивати. І сутність цієї війни полягає у тому, що якщо зараз ми не вб'ємо цього ворога, то будемо знищені ми. Бо вони прийшли свідомо, хоч і несуть зараз шалені втрати, в тому числі на Донецькому оперативному напрямку, в районі Бахмута, але все одно йдуть вбивати українців».

«Наша перемога однозначно — звільнення усієї окупованої території України. Вся територія має бути звільнена. Але цього замало. Україна як держава має зро-

бити усе, щоб все що відбулась і розпочалось 24 лютого ніколи не повторилось. Це має бути відбудована така військова інституція, яка ніколи не дасть можливість росіянам повторити все».

(З інтерв'ю Дмитру Комарову для проєкту «Рік»)

«Ми не маємо права перекласти цю війну на наших дітей».

«Битва за кожне місто і село нашої країни варта окремої книги. Кожен військовий і цивільний. Хто чинив спротив окупанту, хто підтримує визволителів, варті окремої розповіді. Ми пам'ятаємо усіх — і полеглих, і живих».

«Ціною життів кращих ми виборюємо право говорити рідною мовою, бути українцями, визначати своє майбутнє. Українська мова – це мова наших батьків і дітей. Мова нашої Перемоги».

— Валерій Залужний

ФОТО: ТАЙМС

«Його наполеглива підготовка напередодні вторгнення і кмітлива тактика ведення бою на ранніх етапах війни допомогли країні відбити російський натиск», — переконано заявляли "Times" у своєму матеріалі, який присвятили Залужному.

З днем Незалежності, Україно!

JOHN E. FIRCHUK
2 JANE SREET (AT BLOOR),
SUITE 501
TORONTO, ON M6S 4W3

FIRCHUK
LAW OFFICE

TEL: (416) 766-0488
www.firchuk.com

ЧИ ГОТОВІ ВТОМЛЕНІ ВІД ВІЙНИ УКРАЇНЦІ НА МИР ЗА БУДЬ-ЯКУ ЦІНУ?

Погляд на ситуацію зі столиці України

Так, українці втомилися від війни, яку їм нав'язала росія, від величезних жертв, руйнувань і втрат, а також від зволікань її західних прихильників, особливо США під керівництвом Дональда Трампа.

Так, українці хочуть закінчення війни, але не за будь-яку ціну: перш за все, вони не хочуть капітулювати, віддавши росії все, що вона захопила чи вимагає на даний момент.

Президент Зеленський чітко дав це зрозуміти. Він також наголосив, що Конституція України не дозволяє ні йому, ні будь-кому іншому віддавати її територію.

Тут виникають питання: а як же міжнародне право, Статут ООН? Чи заплатить росія за жакливі наслідки війни? Однак факт залишається фактом: росія окупувала близько 20% території України, а адміністрація Трампа своїм заспокоєнням росії послаблює будь-яку спільну реакцію Заходу.

Отже, в таких складних умовах реалістичним і прагматичним компромісом може бути тимчасове прийняття статусу-кво на місцях де-факто, але, звичайно, не де-юре.

І тут виникають інші загальні питання: що робити з мільйонами переселенців з цих окупованих територій, які стали біженцями за кордоном або внутрішньо переміщеними особами в Україні?

І хто допоможе Україні впоратися з величезним завданням відбудови, якщо її безпека і перспективи підтримують потужні зовнішні сили, що діють у своїх цінних інтересах?

То що ж має отримати Ук-

раїна в обмін на вимушені поступки, які, судячи з усього, зараз обговорюються — землю в обмін на мир? Звичайно ж, не лише тимчасове припинення вогню чи закриття повітряного простору?

Які гарантії безпеки отримає Україна в обмін на тимчасове прийняття беззаконного і, по суті, варварського захоплення та розграбування її території росією, вигнання чи знищення її українських мешканців і небезпечного порушення міжнародного права?

Це має бути щось на кшталт прискореної інтеграції в НАТО та/або ЄС. Інакше, як усім відомо, росіяни просто перегрупуються і знову нападуть, коли їм буде вигідно, і разом із Китаєм, Іраном, Північною Кореєю та країнами БРІКС вважатимуть Захід вичерпаною силою, якій можна безкарно кидати виклик.

Коротше кажучи, напевно знайдуться ті, хто готовий погодитися на мир за будь-яку ціну. Але вони в меншості.

Українці надто добре знають, що означає російська окупація і влада — варварське знищення їхньої нації — їхньої демократичної опори на східному кордоні Європи — і триумф російського деспотичного антизахідного імперіалізму.

Українці знають, що повинні вистояти, навіть якщо їх покинуть або зрадять їхні, нібито, друзі. Знищення, рабство або опір до кінця — ось гірка реальність і вибір, перед яким вони стоять.

Сьогодні, в ці непевні часи, українці покладаються на розуміння, солідарність і підтримку вільного світу, а не

на ілюзорні, корисливі угоди з дияволом, які неминуче приведуть до пекла деяких, а можливо, й усіх їхніх сусідів.

Карикатура Сергія Коляди

«Київ Пост»

**ПЕРЕДПЛАТИТЬ
ГАЗЕТУ
«ГОМІН УКРАЇНИ»**

**ПІСНЯ
УКРАЇНИ**

**РАДІОПРОГРАМА
SONG OF UKRAINE**

**3 понеділка до п'ятниці
в 9 год ранку
на хвилі 1320 AM**

**В прямому ефірі
www.cjmr1320.ca**

**forum
TV**

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

- ## КІЛЬКОМА РЯДКАМИ
- Починаючи з 14 серпня, Китай запроваджує 75,8% мито на імпорт канадської олії «Кенола».
 - В Уганді виявили близько 31 мільйона тонн золотоносної руди. Вона містить близько 320 тисяч тонн очищеного золота загальною вартістю понад 12 трильйонів доларів США. Місцева влада покладає на знахідку великі надії, прогножуючи створення тисяч робочих місць, зростання економіки та залучення значних іноземних інвестицій.
 - Конфіскована суперяхта «Amadea» за \$325 мільйонів, довжиною 106 метрів, збудована у 2017 році, вміщує до 22 гостей під час плавання та забезпечує розкішне розміщення на ніч для 16 гостей у 8 каютах, а також має 36 членів екіпажу. На борту є салон краси, спазона, тренажерна зала, вертолітний майданчик, басейн та ліфт. Судно конфісковано за рішенням суду і пришвартоване в Сан-Дієго, Каліфорнія. Тепер воно вис- тавлене на закритий аукціон за принципом "запечатаної пропозиції", який завершується 10 вересня 2025 року. За попереднім записом можна оглянути яхту, але учасники торгів спершу повинні внести завдаток у розмірі 10 мільйонів доларів. Це не перша конфіскована друзів путіна.
 - кремль продовжує незаконно вивозити зерно з тим- часово окупованих територій України, інтегруючи його у власну експортну систему. За оцінками Міністерства економіки України, з початку повномасштабного втор- гнення росія привласнила близько 15 мільйонів тонн українського зерна, і цей показник збільшується.
 - Служба безпеки України проводить розслідування у більш ніж 170 кримінальних провадженнях, пов'язаних із діяльністю священників української православної церкви московського патріархату. Справи стосуються, зокрема, державної зради та розпалювання міжрелі- гійної та міжрасової ворожнечі.

ПОСТУП
українська радіoproграма

**Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі**

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання
Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Facebook:
Lyubomyra Matviyas

**Будьмо в
КОНТАКТ-і**

**ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM**

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Щиро вітаємо з Днем Незалежності України!

Нехай прагнення до волі,
яке наш народ проніс крізь віки,
допоможе перемогти ворога і
збудувати мирну, щасливу і
квітучу Україну.

Власники української
будівельної фірми

**KOSTRUBA
& SONS INC.**

165 Matheson Blvd. E. Unit 2
Mississauga, Ontario
L4Z 3K2

UCRAINICA

Щиро вітає Вас із визначним святом —
Днем незалежності України!
Пам'ятаймо про тих, хто в укриттях, хто став біженцем
з рідної землі, хто воює і гине за Незалежну
Суверенну Соборну Українську Державу

Дивлячись на минулий рік, завдяки щедрим пожертвам наших прихильників, Дослідний Інститут «Україніка» зробив дуже багато. Серед найважливіших проєктів: розповсюдження другої редакції видання документальної книжки **Holodomor: The Ukrainian Genocide, 1932-1933**, документальної книжки **Enemy Archives** та короткометражних документальних фільмів **Костянтин Бокан: один із мільйонів жертв Голодомору** та **When We Starve**; здійснення англomовного перекладу документальних видань в електронному форматі: **Ukraine in the Second World War. A New Perspective**; спеціального видання **Хочу Жити** газети «Гомін України» про членів ОУН-УПА, в'язнів нацистських концтаборів; англomовну книжку Данила Чайковського **I Want to Live**; підтримка проєкту археологічних досліджень «Гетьманська столиця» і видання буклету **Архітектура Мазепиного Палацу в Батурині та Західні Аналогії**; підтримка таких важливих англomовних видань як **Tell Them We Are Starving: The 1933 Diaries of Gareth Jones, Ukraina Redux, Operation Payback** і дослідження про українську султаншу **Roxolana**; підтримка таких важливих україномовних видань як **Київ проти Москви** і 30

червня 1941 (Ярослав Стецько) і **Перспективи Української Революції** (Степан Бандера), та **Нарис Історії Антибольшевицького Блоку Народів** (Григорій Рій); здійснюється англomовний переклад монографії історика Івана Патриляка **Визвольна боротьба ОУН й УПА у 1939-1960 роках**; сприяння Центру Досліджень Визвольного Руху (Львів), Всеукраїнському Товариству «Меморіал» (Київ), Центру історії державотворення України ХХ століття при Національному університеті Києво-Могилянська Академія.

Ми щиро вдячні всім, хто не був байдужим, хто допомагав нам у праці як морально, так і матеріально.

У цьому, 2025 році перед нами великі завдання. Тому ми звертаємося до кожного українця — своєю щедрою пожертвою допоможіть нам у праці на добро України і української спільноти.

**СЛАВА УКРАЇНІ!
ГЕРОЯМ СЛАВА!**

Наша адреса:

**9 Plastics Avenue Toronto,
Ontario, Canada M8Z 4B6**

**Tel: (416) 516-2443
Fax: (416) 516-4033**

Meest

meest.com
1-800-361-7345

КОРПОРАЦІЯ MEEST ВІТАЄ ШАНОВНУ ГРОМАДУ З ДНЕМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ УКРАЇНИ!

В цей непростий, але повний надії час,
нехай наші серця наповняться силою
та вірою, яка приведе нас до
перемоги та відбудови
Батьківщини!

Зичимо процвітання Вам,
вашим рідним і нашій країні!
Будемо незалежними
і вільними!

СЛАВА УКРАЇНІ!

HELLO
SUMMER

DEPOSIT SPECIAL

3.65%*
58 months

3.55%*
37 months

3.60%*
13 months

BCU

 /BCUFinancial

 /bcu-financial-group/

 @bcufinancialgroup

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

* Terms and conditions apply: 58-month, 37-month and 13-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from July 23, 2025. Rates are annual and subject to change.

BCU

MORTGAGE
Special

4.49%*
3-year closed term

* Terms and conditions apply: 3-year closed term only; On Approved Credit (OAC), rates vary by product and are subject to change without notice. APR for the 3-year mortgage is 4.59%. The annual percentage rate (APR) is based on a \$250,000 mortgage for the applicable term assuming a processing fee of \$300 (which includes fees associated with determining the value of the property). If there are no cost of borrowing charges, the APR and the interest rate will be the same. We reserve the right to change, extend, or withdraw this offer at any time. Rates are annual and subject to change. Offer valid from July 23, 2025.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca